

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2007
V. volební období

288

Vládní návrh

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění
pozdějších předpisů,
a další související zákony**

ZÁKON

ze dne 2007,

**kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Čl. I

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb. a zákona č. 181/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 1 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„c) zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾,

¹⁾ Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru. Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění.

Směrnice Rady 99/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS. Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.

Směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství.

Směrnice Rady 97/74/ES ze dne 15. prosince 1997, kterou se oblast působnosti směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství rozšiřuje na Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

Směrnice Rady 2006/109/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravuje směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství.

Čl. 13 směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců.

Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb.

Směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby.

Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků.

Směrnice Rady 91/383/EHS ze dne 25. června 1991, kterou se doplňují opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou nebo v dočasném pracovním poměru.

Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Směrnice Rady 89/656/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci (třetí samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS).

Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS).

Směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy.

Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání.

Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.

Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.

Směrnice Rady 2005/47/ES ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě.

Čl. 15 směrnice Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců.“.

2. V § 5 odst. 5 se za slova „vysokých škol,“ vkládají slova „pedagogických pracovníků^{4a)}“, za slova „výzkumných institucí,“ se vkládají slova „velitelů plavidel a členů posádek plavidel provozujících námořní plavbu^{4b)}“, a za slova „mediační službě“ se vkládají slova „ , advokátů vykonávajících advokacii v pracovním poměru^{4c)}, asistentů soudců^{4d)}“, a slova „a zaměstnanců Veřejného ochránce práv“ se nahrazují slovy „veřejného ochránce práv a zástupce veřejného ochránce práv“.

Poznámky pod čarou č. 4a až 4d znějí:

^{4a)} Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{4b)} § 68 zákona č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě.

^{4c)} § 15a zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 79/2006 Sb.

^{4d)} § 36a zákona č. 6/2002 Sb., ve znění zákona č. 79/2006 Sb.“.

3. V § 13 odst. 2 písm. b) se slova „jakož i fyzických osob ucházejících se o zaměstnání,“ zrušují.
4. V § 16 odst. 2 se slova „zvláštní právní předpis“ nahrazují slovy „antidiskriminační zákon⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 9 zní:

⁹⁾ § 2 až 6 zákona č. .../2007 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).“.

CELEX: 32000L0043

CELEX: 32000L0078

CELEX: 32002L0073

5. V § 16 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 9a zní:

„(3) Za diskriminaci se nepovažuje rozdílné zacházení, pokud z povahy pracovních činností vyplývá, že toto rozdílné zacházení je podstatným požadavkem nezbytným pro výkon práce; účel sledovaný takovou výjimkou musí být oprávněný a požadavek

přiměřený. Za diskriminaci se rovněž nepovažují opatření, jejichž účelem je odůvodněno předcházení nebo vyrovnání nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině vymezené některým z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákonu^{9a)}.

^{9a)} § 6 antidiskriminačního zákona.“.

CELEX: 32000L0043

CELEX: 32000L0078

CELEX: 32002L0073

6. V § 17 se slova „zvláštní právní předpis“ nahrazují slovy „antidiskriminační zákon^{9b)}“.

Poznámka pod čarou č. 9b zní:

„^{9b)} § 10 a 11 antidiskriminačního zákona.“.

CELEX: 32000L0043

CELEX: 32000L0078

CELEX: 32002L0073

7. V § 33 odstavec 3 včetně poznámek pod čarou č. 13 až 16a zní:

„(3) Jmenováním na vedoucí pracovní místo se zakládá pracovní poměr v případech stanovených zvláštním právním předpisem^{16a)}; nestanoví-li to zvláštní právní předpis, zakládá se pracovní poměr jmenováním pouze u vedoucího

- a) organizační složky státu⁷⁾,
- b) organizačního útvaru organizační složky státu,
- c) organizačního útvaru státního podniku¹³⁾,
- d) organizačního útvaru státního fondu¹⁴⁾,
- e) příspěvkové organizace¹⁵⁾,
- f) organizačního útvaru příspěvkové organizace,
- g) organizačního útvaru v Policii České republiky¹⁶⁾.

¹³⁾ Zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Například zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ § 54 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 27 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

¹⁶⁾ Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

^{16a)} Například § 2 odst. 6 a 7 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 102 odst. 2 písm. g) a § 103 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní

zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 59 odst. 1 písm. c) a § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 68 odst. 2 písm. v) a § 72 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, § 7 odst. 4 a § 8 odst. 1 zákona č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, § 10 vyhlášky č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky, § 131 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), § 14 odst. 3 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, § 17 odst. 2 zákona č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, § 8 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 4 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, § 8 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 4 zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 517/1992 Sb., o České tiskové kanceláři, § 9 odst. 2 zákona č. 256/2000 Sb., § 6 odst. 5 zákona č. 211/2000 Sb., § 8 odst. 4 zákona č. 104/2000 Sb., § 12 odst. 2 a 3 zákona č. 77/1997 Sb., § 24 odst. 3 zákona č. 250/2000 Sb.“.

8. V § 33 se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 16b zní:

„(4) Jmenování podle odstavce 3 provede ten, kdo je k tomu příslušný podle zvláštního právního předpisu^{16b)}; nevyplývá-li příslušnost ke jmenování ze zvláštního právního předpisu, provede je u vedoucího

- a) organizační složky státu⁷⁾ vedoucí nadřízené organizační složky státu,
- b) organizačního útvaru organizační složky státu vedoucí této organizační složky státu⁷⁾,
- c) organizačního útvaru státního podniku ředitel státního podniku¹³⁾,
- d) organizačního útvaru státního fondu, v jehož čele stojí individuální statutární orgán, vedoucí tohoto fondu¹⁴⁾,
- e) příspěvkové organizace zřizovatel,
- f) organizačního útvaru příspěvkové organizace¹⁵⁾ vedoucí této příspěvkové organizace,
- g) organizačního útvaru v Policii České republiky¹⁶⁾ policejní prezident.

^{16b)} Například § 148 odst. 18 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, § 48 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, čl. II bod 17 zákona č. 274/2003 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví, § 9 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb.“.

9. V § 35 odst. 1 se věty první a druhá nahrazují větami „Je-li sjednána zkušební doba, nesmí být delší než 3 měsíce po sobě jdoucí ode dne vzniku pracovního poměru (§ 36 odst. 1). Zkušební dobu je možné sjednat rovněž v souvislosti se jmenováním na pracovní místo vedoucího zaměstnance (§ 33 odst. 3).“.
10. V § 40 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Za změnu pracovního poměru se považuje také jmenování na vedoucí pracovní místo podle § 33 odst. 3, k němuž dojde po vzniku pracovního poměru.“.

11. V § 41 odst. 1 písm. a), b), d) a f), § 45, § 52 písm. d) a e), § 53 odst. 1 písm. e), § 56 odst. 1 písm. a), § 94 odst. 2, § 108 odst. 3 písm. b), § 235 odst. 3 písm. c), § 245 odst. 2 a § 247 odst. 1 a 3 se slovo „pracovnělékařské“ nahrazuje slovy „závodní preventivní“.
12. V § 41 odst. 1 písm. d) se slova „přenosnými nemocemi“ nahrazují slovy „infekčním onemocněním“.
13. V § 41 odst. 4 se za slova „mimořádné události“ vkládají slova „ , živelní události“.
14. V § 56 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
15. V § 58 odst. 1 se za slova „k výpovědi“ vkládají slova „nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru“.
16. V § 67 odst. 1 větě první se za slova „z týchž důvodů,“ vkládají slova „a zaměstnanci, který okamžitě zrušil pracovní poměr podle § 56,“.
17. V § 67 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Byl-li se zaměstnancem rozvázán pracovní poměr, protože nesmí podle lékařského posudku vydaného zařízením závodní preventivní péče nebo rozhodnutím příslušného správního úřadu, který lékařský posudek přezkoumává, dále konat dosavadní práci pro pracovní úraz nebo pro onemocnění nemocí z povolání, a zaměstnavatel se zcela zproští své odpovědnosti podle § 367 odst. 1, odstupné podle věty druhé zaměstnanci nepřisluší.“.
18. V § 68 odst. 1 se slova „v pracovněprávním vztahu uvedeném v § 3 větě druhé u dosavadního zaměstnavatele“ nahrazují slovy „u dosavadního zaměstnavatele v pracovním poměru nebo na základě dohody o pracovní činnosti“.
19. V § 73 odst. 1 se slova „k tomu příslušný podle zvláštního právního předpisu, popřípadě vedoucí organizační složky státu⁷⁾“ nahrazují slovy „příslušný ke jmenování (§ 33 odst. 4)“.
20. V § 73 odst. 2 se slova „Jestliže je zaměstnavatelem jiná právnická nebo fyzická osoba než uvedená v § 33 odst. 3“ nahrazují slovy „Jestliže je zaměstnavatelem jiná právnická osoba než uvedená v § 33 odst. 3 nebo fyzická osoba“.
21. V § 77 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Právo zaměstnance činného na základě dohody o pracovní činnosti na jiné důležité osobní překážky v práci a na dovolenou je možné sjednat, popřípadě stanovit vnitřním předpisem, a to za podmínek uvedených v § 199, 206 a v části deváté.“.

22. V § 79 odst. 2 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

23. Za § 79 se vkládá nový § 79a, který zní:

„§ 79a

U zaměstnance mladšího než 18 let nesmí délka směny v jednotlivých dnech překročit 8 hodin a ve více pracovněprávních vztazích podle § 3 věty druhé nesmí délka týdenní pracovní doby ve svém souhrnu překročit 40 hodin týdně.“.

CELEX: 31994L0033

24. V části čtvrté hlavě II nadpis dílu 2 zní:

„Díl 2

Rovnoměrné a nerovnoměrné rozvržení pracovní doby a jiná úprava pracovní doby“.

25. § 82 zní:

„§ 82

Při rovnoměrném rozvržení pracovní doby na jednotlivé týdny nesmí délka směny přesáhnout 9 hodin.“.

CELEX: 32003L0088

26. V § 84 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Dojde-li v průběhu období, na které bylo konto pracovní doby rozvrženo, ke změně rozvrhu týdenní pracovní doby, nesmí být tato změna provedena tak, aby zahrnovala období kratší než 4 týdny po sobě jdoucí; zaměstnavatel je povinen zaměstnance se změnou seznámit ve lhůtě podle odstavce 1.“.

27. Za § 84 se vkládá nový § 84a, který zní:

„§ 84a

Byla-li sjednána jiná úprava pracovní doby, nesmí délka směny přesáhnout 12 hodin.“.

CELEX: 32003L0088

28. V § 85 se odstavce 1 až 3 zrušují. Dosavadní odstavce 4, 5 a 6 se označují jako odstavce 1, 2 a 4 a vkládá se nový odstavec 3, který zní:

„(3) Při pružném rozvržení pracovní doby musí být průměrná týdenní pracovní doba naplněna nejdéle ve čtyřtýdenním vyrovnávacím období.“

CELEX: 32003L0088

29. V § 86 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

30. § 88 odst. 2 zní:

„(2) Byla-li přestávka v práci na jídlo a oddech rozdělena, musí alespoň jedna její část činit nejméně 15 minut.“

CELEX: 32003L0088

31. V § 90 odst. 2 písm. c) bodu 5 a v § 132 se slova „sociální péče“ nahrazují slovy „sociálních služeb^{22a)}“.

Poznámka pod čarou č. 22a zní:

„^{22a)} Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 29/2007 Sb.“

32. Za § 90 se vkládá nový § 90a, který zní:

„§ 90a

Odpočinek mezi koncem jedné směny a začátkem následující směny, zkrácený v rozsahu podle § 90 odst. 2, může být zaměstnanci staršímu 18 let nahrazen při sezónních pracích v zemědělství tak, že mu bude poskytnut v období následujících 3 týdnů od jeho zkrácení.“

CELEX :32003L0088

33. V § 91 odst. 5 se slova „nástupu směny“ nahrazují slovy „nástupu zaměstnanců té směny“ a slovo „dohod“ se nahrazuje slovem „dohody“.

34. V § 92 odstavec 4 zní:

„(4) Jestliže to je dohodnuto, může být v zemědělství poskytnut nepřetržitý odpočinek tak, že bude tento odpočinek za období

a) 3 týdnů činit celkem alespoň 105 hodin,

b) 6 týdnů činit při sezónních pracích celkem alespoň 210 hodin.“

CELEX :32003L0088

35. V § 97 odst. 1 se věta třetí zrušuje.

36. V § 97 odstavec 5 zní:

„(5) Při uplatnění konta pracovní doby se pracovní volno pro překážky v práci na straně zaměstnance poskytuje v rozsahu nezbytně nutné doby, popřípadě v rozsahu délky směny rozvržené zaměstnavatelem na příslušný den.“.

37. V § 98 odst. 2 se číslo „5“ nahrazuje číslem „3“.

38. § 100 odst. 1 se na začátek textu písmene e) vkládají slova „členové posádky letadla a“.

39. V § 100 odst. 1 se za slovo „zaměstnavatele“ vkládají slova „a zaměstnanců“.

40. V § 100 odst. 1 se věta druhá včetně poznámky pod čarou č. 30 zrušuje.

41. V § 100 odst. 2 se slovo „se“ nahrazuje slovem „ze“.

42. V § 102 odst. 3 se slovo „prováděcího“ nahrazuje slovem „zvláštního“.

43. V § 102 odst. 6, § 103 odst. 1 písm. d) a v § 224 odst. 1 písm. d) se slovo „pracovnělékařskou“ nahrazuje slovy „závodní preventivní“.

CELEX: 31989L0391

44. V § 103 odst. 1 písm. d) a § 106 odst. 4 písm. b) se slovo „pracovnělékařským“ nahrazuje slovem „preventivním“.

CELEX: 31989L0391

45. V § 103 odst. 1 písm. d) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „zařízení závodní preventivní péče“.

CELEX: 31989L0391

46. V § 103 odst. 1 písm. e) se slovo „pracovnělékařské“ nahrazuje slovem „preventivní“.

CELEX: 31989L0391

47. V § 107 se slova „zvláštní zákon“ nahrazují slovy „zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci³⁷⁾“.

Poznámka pod čarou č. 37 zní:

³⁷⁾ Zákon č. 309/2006 Sb., ve znění zákona č. .../2007 Sb.“.

CELEX: 31989L0391

48. V § 108 odst. 2 písm. c) bodu 4 a odst. 3 písm. c) se slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci³⁷⁾“.

CELEX: 31989L0391

49. V § 108 odst. 4 se slovo „osobami k prevenci rizik“ nahrazují slovy „osobami k prevenci rizik podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{37a)}“.

Poznámka pod čarou č. 37a zní:

^{37a)} § 9 zákona č. 309/2006 Sb.“.

CELEX: 31989L0391

50. V části šesté nadpisu hlavy I, IV a VII se slovo „DOHOD“ nahrazuje slovem „DOHODY“.

51. V nadpisu § 109, v § 109 odst. 1, v § 145 odst. 2 písm. a) a v § 348 odst. 2 se slovo „dohod“ nahrazuje slovem „dohody“.

52. V § 109 odst. 3 se na konci textu písmene d) slovo „nebo“ zrušuje.

53. V § 109 odst. 3 se na konci textu písmene e) doplňuje slovo „nebo“.

54. V § 109 odst. 3 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 41a zní:

„f) veřejné neziskové ústavní zdravotnické zařízení^{41a)},

^{41a)} Zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 483/2006 Sb.“.

55. V § 114 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) U vedoucích zaměstnanců může být mzda sjednána již s přihlédnutím k případné práci přesčas, je-li současně v rámci limitu práce přesčas stanoveného v § 93 odst. 2 sjednán rozsah práce přesčas, k níž bylo přihlédnuto. V takovém případě dosažená mzda a příplatek ani náhradní volno podle odstavců 1 a 2 nepřísluší.“.

56. V § 116 se slova „ , není-li sjednáno v kolektivní smlouvě jinak“ zrušují a na konci se doplňuje věta „Jinou minimální výši a způsob určení příplatku lze sjednat jen v kolektivní smlouvě.“.

57. V § 118 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Jinou minimální výši a způsob určení příplatku lze sjednat jen v kolektivní smlouvě.“.

58. V § 120 odst. 2 písm. b) se za slovo „sjednaných“ vkládají slova „ , stanovených nebo určených“ a slova „odst. 4“ se zrušují.

59. V § 122 odst. 1 se slova „a § 123 odst. 6“ nahrazují slovy „ , § 123 odst. 6, § 128 odst. 2 a § 129 odst. 2“.

60. V § 122 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , nestanoví-li zvláštní zákon jinak^{43a)}“.

Poznámka pod čarou č. 43a zní:

^{43a)} Například § 118 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, § 147 odst. 2 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, § 4 odst. 3 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění zákona č. 281/2004 Sb.“.

61. V § 123 odst. 2 se slova „druhového vymezení prací“ nahrazují slovy „druhu práce sjednaného“.

62. V § 123 odst. 6 písm. f) se za slovo „zdatnosti,“ vkládají slova „pro zaměstnance ve zdravotnických zařízeních“.

63. V § 124 odst. 3 se slovo „ministra“ nahrazuje slovy „člena vlády“ a slova „ , vedoucí Úřadu pro ochranu osobních údajů“ se zrušují.

64. V § 127 odst. 1 se za slovo „příplatku“ vkládají slova „a příplatku za práci ve ztíženém pracovním prostředí“.

65. V § 129 odst. 2 se za slova „obtížnosti práce“ vkládají slova „ , podmínky pro poskytování příplatku“.

66. V § 139 odstavec 1 zní:

„(1) Jestliže byl zaměstnanec převeden na jinou práci, za niž přísluší nižší mzda nebo plat,

- a) z důvodů ohrožení nemocí z povolání nebo dosáhl-li na pracovišti určeném rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nejvyšší přípustné expozice podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾ [§ 41 odst. 1 písm. b)],
- b) podle lékařského posudku vydaného zařízením závodní preventivní péče nebo rozhodnutí příslušného správního úřadu v zájmu ochrany zdraví jiných fyzických osob před infekčním onemocněním [§ 41 odst. 1 písm. d)],
- c) k odvrácení mimořádné události, živelní události nebo jiné hrozící nehody nebo k zmírnění jejich bezprostředních následků (§ 41 odst. 4) nebo
- d) pro prostoj nebo pro přerušeni práce způsobené nepříznivými povětrnostními vlivy (§ 41 odst. 5),

přísluší mu za dobu převedení doplatek ke mzdě nebo platu do výše průměrného výdělku, kterého dosahoval před převedením.“.

67. V § 139 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

68. V § 140 se slova „ , není-li sjednáno v kolektivní smlouvě jinak“ zrušují.

69. V § 142 odst. 5 se za slovo „manžela“ vkládají slova „nebo partnera^{51a)}“.

Poznámka pod čarou č. 51a zní:

^{51a)} Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.“.

70. V § 145 odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „zejména“ zrušuje.

71. V § 149 odst. 1 a 3 se slova „odst. 1“ zrušují.

72. V § 149 odst. 2 se slova „§ 147 odst. 1 písm. d) a e)“ nahrazují slovy „§ 147 odst. 1 písm. c), d) a e)“.

73. V části sedmé se v nadpisu hlavy II a hlavy III slova „STÁTEM, ÚZEMNÍM SAMOSPRÁVNÝM CELKEM, STÁTNÍM FONDEM, PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACÍ, JEJÍŽ NÁKLADY NA PLATY A ODMĚNY ZA PRACOVNÍ POHOTOVOST JSOU PLNĚ ZABEZPEČOVÁNY Z PŘÍSPĚVKU NA PROVOZ

POSKYTOVANÉHO Z ROZPOČTU ZŘIZOVATELE NEBO Z ÚHRAD PODLE ZVLÁŠTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ NEBO ŠKOLSKOU PRÁVNICKOU OSOBOU ZŘÍZENOU PODLE ŠKOLSKÉHO ZÁKONA“ nahrazují slovy „UVEDEN V § 109 Odst. 3“.

74. V § 170 odst. 3 se slova „nejméně 6 hodin“ nahrazují slovy „6 hodin a méně“.
75. V § 170 odst. 5 se za slovo „anebo“ vkládá slovo „až“.
76. V § 183 odst. 4 se slovo „nároky“ nahrazuje slovem „právo“.
77. V § 187 větě první se za slovo „manžel,“ vkládá slovo „partner^{51a)}“,“.
78. V § 200 se za slovo „dohodnuto“ vkládají slova „nebo vnitřním předpisem stanovené“.
79. V § 202 se slova „přenosným nemocem“ nahrazují slovy „infekčnímu onemocnění“.
80. Na konci textu § 205 se doplňuje slovo „(§ 232)“.
81. V § 215 odst. 1 se slova „nebo zdraví škodlivých“ zrušují.
82. V § 215 odst. 1 a 2 se slova „nebo zdraví škodlivé“ zrušují.
83. V § 215 odst. 2 písm. f) se slovo „jiných“ nahrazuje slovem „jinak“.
84. V § 216 odstavec 5 zní:

„(5) Jestliže poměrná část dovolené činí necelý den, zaokrouhlí se na půlden; to platí i pro výpočet dvanáctin dovolené.“.
85. V § 232 se v úvodní části odstavce 1 za slovo „platu“ vkládají slova „ve výši průměrného výdělku“.
86. V § 232 odst. 1 písmena c) až e) znějí:
 - „c) 5 pracovních dnů na přípravu a vykonání závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky nebo absolutoria,
 - d) 10 pracovních dnů na vypracování a obhajobu absolventské práce, bakalářské práce, diplomové práce, disertační práce nebo písemné práce, kterou je

zakončováno studium v programu celoživotního vzdělávání uskutečňovaném vysokou školou,

- e) 40 pracovních dnů na přípravu a vykonání státní závěrečné zkoušky, státní rigorózní zkoušky v oblasti lékařství, veterinárního lékařství a hygieny a státní doktorské zkoušky.“.

87. V § 240 odst. 2 a v § 241 odst. 2 se slovo „soustavně“ zrušuje a slova „o převážně nebo úplně bezmocnou fyzickou osobu“ se nahrazují slovy „o osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost)^{77a)}“.

Poznámka pod čarou č. 77a zní:

^{77a)} § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.“.

88. V § 241 odstavec 3 zní:

„(3) Zaměstnavatel nesmí zaměstnávat těhotné zaměstnankyně prací přesčas. Zaměstnankyním a zaměstnancům, kteří pečují o dítě mladší než 1 rok, nesmí zaměstnavatel nařídit práci přesčas.“.

89. V § 268 se za odstavec 2 vládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Právo na náhradu škody podle odstavce 2 zanikne, jestliže její vznik neohlásí zaměstnanec zaměstnavateli bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dozvěděl.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

90. Na konci textu § 275 se doplňují slova „ , pokud není v tomto zákoně dále stanoveno jinak (§ 365 a násl.)“.

91. V § 276 odst. 3 větě čtvrté se slovo „skutečností“ nahrazuje slovem „informací“.

CELEX: 31994L0045

CELEX: 32002L0014

92. V § 289 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) disponuje většinou hlasovacích práv u tohoto zaměstnavatele, nebo“.

CELEX: 31994L0045

93. V § 289 odst. 1 písm. c) se slova „většinu základního jmění“ nahrazují slovy „většinový podíl na základním kapitálu“.

CELEX: 31994L0045

94. § 299 včetně poznámky pod čarou č. 82 zní:

„§ 299

Ustanovení § 288 až 298 se nepoužijí pro evropskou společnost a evropskou družstevní společnost, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak⁸²⁾.

⁸²⁾ Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti, ve znění zákona č. 264/2006 Sb. Zákon č. 307/2006 Sb., o evropské družstevní společnosti.

CELEX: 32001L0086

CELEX: 32003L0072

95. V § 311 se slova „sociální péče⁸⁹⁾“ nahrazují slovy „sociálních služeb⁸⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 89 zní:

⁸⁹⁾ § 34 a § 115 písm. d) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 29/2007 Sb.

96. V § 317 písm. b) se za slovo „při“ vkládá slovo „jiných“.

97. Na konci textu § 318 se doplňují slova „nebo partnery^{51a)}“.

98. V § 319 odst. 1 písm. c) se slova „minimální mzdové tarify“ nahrazují slovy „příslušnou nejnižší úroveň zaručené mzdy“.

CELEX: 31996L0071

99. V § 330 se za slova „§ 267 odst. 2“ vkládají slova „ , § 268 odst. 3“.

100. V § 342 odst. 2 se slova „práci konané mimo pracovní poměr“ nahrazují slovy „pracovní činnosti“.

101. V § 346 písm. a) se slovo „práce“ nahrazuje slovy „na práci“.

102. V § 347 se doplňují odstavce 3 a 4, které včetně poznámek pod čarou č. 99a a 99b znějí:

„(3) Za zaměstnance, kteří jsou při práci vystaveni nepříznivým účinkům ionizujícího záření, se pro účely § 215 odst. 2 písm. c) považují radiační pracovníci kategorie A podle vyhlášky o radiační ochraně^{99a)}.

(4) Pro účely tohoto zákona se karanténou rozumějí též mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku podle zákona o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, jde-li o zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami a o zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku^{99b)}, brání-li tyto zákazy, omezení nebo nařízení zaměstnanci ve výkonu práce.

^{99a)} § 16 odst. 2 vyhlášky č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně, ve znění vyhlášky č. 499/2005 Sb.

^{99b)} § 69 odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2003 Sb.“.

103. V § 350 se na konci odstavce 1 doplňují slova „nebo s partnerem^{51a)}“.

104. V § 354 odstavec 4 zní:

„(4) Při uplatnění konta pracovní doby (§ 86 a 87) je rozhodným obdobím předchozích 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích před začátkem vyrovnávacího období (§ 86 odst. 3).“.

105. V § 363 odst. 1 se slova „§ 41“ nahrazují slovy „§ 41 odst. 1“, slova „§ 79 odst. 1 a 2 písm. d),“ se nahrazují slovy „§ 79 odst. 1, § 79a,“, za slova „§ 82, 83,“ se vkládají slova „§ 84a,“ slova „§ 85 odst. 3 a 5“ se nahrazují slovy „§ 85 odst. 2 a 3“, za slova „§ 90,“ se vkládají slova „§ 90a, a za slova „§ 241“ se vkládají slova „odst. 1 a 2“.

106. V § 365 se slova „ustanoveními této hlavy, § 272 až 274, § 393 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 272 až 274 a ustanoveními této hlavy,“ a slova „vyhlášky č. 125/1993 Sb.“ se nahrazují slovy „vyhláškou č. 125/1993 Sb.“.

107. V § 366 odst. 2 se za slovo „zaměstnanec“ vkládá slovo „naposledy“.

108. V § 371 odstavec 1 zní:

„(1) Náhrada za ztrátu na výdělkem po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání plné nebo částečné invalidity přísluší zaměstnanci ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného plného nebo částečného invalidního důchodu pobíraného z téhož důvodu. Ke snížení plného nebo částečného invalidního důchodu pro souběh s jiným důchodem podle právních předpisů o důchodovém pojištění, ani k výdělkem zaměstnance, kterého dosáhl zvýšeným pracovním úsilím, se nepřihlíží.“.

109. V § 371 odst. 3 se slova „uznání invalidity“ nahrazují slovy „uznání plné“.

110. V § 371 odst. 4 se slovo „bez“ nahrazuje slovem „ze“.

111. V § 376 odst. 3 a § 378 odst. 2 se za slovo „zvýšit“ vkládá slovo „nařízením“.
112. V § 377 odst. 1 se za slova „však do“ vkládají slova „konce kalendářního měsíce“ a slovo „doby“ se zrušuje.
113. V § 377 odst. 2 větě druhé se za slova „Od částek“ vkládají slova „připadajících na jednotlivé pozůstalé“ a slova „uvedených ve větě první“ se zrušují.
114. V § 378 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Jednorázové odškodnění ve výši 240 000 Kč přísluší i v případě, že se zemřelým zaměstnancem žil v domácnosti pouze jeden rodič.“.
115. V § 380 odst. 1 se za slovo „zdraví“ vkládají slova „nebo smrt“ a slova „k němuž došlo“ se nahrazují slovy „došlo-li k nim“.
116. V § 380 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním“.
117. V § 382 se dosavadní text označuje jako odstavec 2 a vkládá se odstavec 1, který zní:
- „(1) Při zjišťování průměrného výdělku pro účely náhrady škody při pracovních úrazech nebo nemocech z povolání je rozhodným obdobím předchozí kalendářní rok, je-li toto rozhodné období pro zaměstnance výhodnější.“.
118. V § 388 se slovo „výjimečným“ nahrazuje slovem „výjimečných“.
119. V § 390 odst. 2 se za slovo „upravit“ vkládá slovo „nařízením“.
120. § 391 zní:

„§ 391

(1) Žáci střední školy, konzervatoře a jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky nebo studenti vyšší odborné školy odpovídají právnické osobě vykonávající činnost dané školy nebo školského zařízení nebo právnické nebo fyzické osobě, na jejichž pracovištích se uskutečňuje praktické vyučování, za škodu, kterou jí způsobili při teoretickém nebo praktickém vyučování anebo v přímé souvislosti s ním. Pokud ke škodě došlo při výchově mimo vyučování ve školském zařízení nebo v přímé souvislosti s ní, odpovídají žáci nebo studenti za škodu právnické osobě vykonávající činnost tohoto školského zařízení. Studenti vysokých škol odpovídají vysoké škole za škodu, kterou jí způsobili při studiu nebo praxi ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou nebo v přímé souvislosti s nimi. Pokud ke škodě došlo

při studiu nebo praxi nebo v přímé souvislosti s nimi u jiné právnické osoby nebo fyzické osoby, odpovídají studenti právnické nebo fyzické osobě, u níž se studium nebo praxe uskutečňovaly.

(2) Za škodu, která vznikla žákům základních škol a základních uměleckých škol při vyučování nebo v přímé souvislosti s ním, odpovídá právnická osoba vykonávající činnost dané školy; při výchově mimo vyučování ve školském zařízení nebo v přímé souvislosti s ní odpovídá za škodu právnická osoba vykonávající činnost daného školského zařízení.

(3) Příslušná právnická osoba vykonávající činnost školy odpovídá žákům středních škol, konzervatoří a jazykových škol s právem státní jazykové zkoušky a studentům vyšších odborných škol za škodu, která jim vznikla porušením právních povinností nebo úrazem při teoretickém a praktickém vyučování ve škole nebo v přímé souvislosti s ním. Došlo-li ke škodě při praktickém vyučování u právnické nebo fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, odpovídá za škodu právnická nebo fyzická osoba, u níž se praktické vyučování uskutečňovalo. Došlo-li ke škodě při výchově mimo vyučování ve školském zařízení nebo v přímé souvislosti s ní, odpovídá za škodu právnická osoba vykonávající činnost daného školského zařízení. Vykonává-li činnost školy nebo školského zařízení organizační složka státu nebo její součást, odpovídá za škodu jménem státu tato organizační složka státu.

(4) Příslušná vysoká škola odpovídá studentům vysokých škol za škodu, která jim vznikla porušením právních povinností nebo úrazem při studiu nebo praxi ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou nebo v přímé souvislosti s nimi. Pokud ke škodě došlo při studiu nebo praxi nebo v přímé souvislosti s nimi u jiné právnické osoby nebo fyzické osoby, odpovídá právnická nebo fyzická osoba, u níž se studium nebo praxe uskutečňovaly.

(5) Příslušná právnická osoba vykonávající činnost školského zařízení odpovídá fyzické osobě s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou a fyzickým osobám v preventivně výchovné péči za škodu, která jim vznikla porušením právních povinností nebo úrazem při uskutečňování této činnosti nebo v přímé souvislosti s ní.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Zákonem č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a ve znění tohoto zákona, se řídí také pracovněprávní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní úkony učiněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však řídí dosavadními právními předpisy, i když jejich účinky nastanou až po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Právo na odstupné zaměstnance, jemuž byla dána výpověď z důvodů uvedených v § 52 písm. d) zákoníku práce, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo s nímž byla uzavřena dohoda o rozvázání pracovního poměru z týchž důvodů přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy, smlouvami a vnitřními předpisy podle § 305 zákoníku práce, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Povinnost zaměstnance, jemuž byla dána výpověď nebo s nímž byla uzavřena dohoda o rozvázání pracovního poměru přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vrátit odstupné, bude-li po skončení pracovního poměru konat práci v pracovněprávním vztahu uvedeném v § 3 větě druhé zákoníku práce, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u dosavadního zaměstnavatele, se řídí dosavadními právními předpisy, smlouvami a vnitřními předpisy podle § 305 zákoníku práce, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 309/2006 Sb.

Čl. III

Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. f) se slova „poskytující pracovní lékařskou péčí“ nahrazují slovy „závodní preventivní péče“.

CELEX: 31989L039

2. V § 3 odst. 2 se slova „uvedený v odstavci 1“ zrušují.

CELEX: 31992L0057

3. V § 7 odst. 1 se slova „podle zvláštních právních předpisů“ nahrazují slovy „podle prováděcího právního předpisu“.

4. V § 11 odst. 1 se za slovo „montáž“, vkládá slovo „údržbu“.

5. V § 11 odst. 3 se slovo „Odborně“ nahrazuje slovy „Zvlášť odborně“.

6. V § 14 odst. 1 se slovo „současně“ zrušuje.

CELEX: 31992L0057

7. V § 20 odst. 1 se slovo „odnětí“ nahrazuje slovem „zrušení“.

8. V § 20 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Náklady spojené s řízením o akreditaci hradí osoba žádající o akreditaci při podání návrhu na její udělení. Náklady spojené s provedením zkoušky z odborné nebo zvláštní odborné způsobilosti a s vydáním dokladu podle § 10 odst. 1 písm. c) nebo § 11 odst. 2 písm. f) stanovené držitelem akreditace uhradí uchazeč o vykonání zkoušky nejpozději 7 kalendářních dnů před konáním zkoušky.“

9. V § 21 písm. b) bodě 4 se za slovo „pozastavení“ vkládá slovo „ , změnu“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 251/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Čl. IV

Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekcii práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 213/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1 písm. e) se za slovo „podílí“ vkládají slova „podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{18a)}“ a za slovo „staveništi“ se doplňují slova „podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{18b)}“.

Poznámky pod čarou č. 18a a 18b znějí:

^{18a)} § 12 písm. d) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

^{18b)} § 14 zákona č. 309/2006 Sb., ve znění zákona č. .../2007 Sb.“.

2. V § 17 odst. 1 písm. q), r) a s) a v § 30 odst. 1 písm. q), r) a s) se slova „ve zvláštním právním předpise“ nahrazují slovy „v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{58a)}“.

Poznámka pod čarou č. 58a zní:

^{58a)} Zákon č. 309/2006 Sb., ve znění zákona č. .../2007 Sb.“.

3. V § 17 odst. 1 písm. s) a v § 30 odst. 1 písm. s) se za slovem „charakteru⁶¹⁾“ slovo „a“ zrušuje a za slova „dopravními prostředky⁶²⁾“, se doplňují slova „nařízení vlády o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích^{62a)} a nařízení vlády, kterým se stanoví odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě^{62b)}“.

Poznámky pod čarou č. 62a a 62b znějí:

^{62a)} Nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích.

^{62b)} Nařízení vlády č. 589/2006 Sb., kterým se stanoví odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě.“.

4. V § 17 odst. 1 písm. y) a v § 30 odst. 1 písm. y) se slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{62c)}“.

Poznámka pod čarou č. 62c zní:

^{62c)} § 15 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb.“.

5. V § 17 odst. 1 písm. z) a v § 30 odst. 1 písm. z) se slova „zvláštního právního předpisu“ nahrazují slovy „zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{62d)}“.

Poznámka pod čarou č. 62d zní:

^{62d)} § 16 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Čl. V

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 213/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 69 odst. 6 se za slova „§ 106 zákoníku práce“ vkládají slova „a § 2 až 8 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{42a)}“.

Poznámka pod čarou č. 42a zní:

„^{42a)} Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění zákona č./2007 Sb.“.

2. V § 121 odst. 5 se za slova „§ 106 zákoníku práce“ vkládají slova „a § 2 až 8 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{42a)}“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 218/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Čl. VI

Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 531/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 38 odstavec 8 včetně poznámky pod čarou č. 28 zní:

„(8) Za člena rodiny státního zaměstnance se pro účely náhrady výdajů v souvislosti se služební cestou považuje jeho manžel, partner²⁸⁾, vlastní dítě, osvojenec, dítě svěřené státnímu zaměstnanci do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitel, opatrovník a pěstoun. Jiná fyzická osoba je postavena na roveň člena rodiny pouze za předpokladu, že žije se státním zaměstnancem v domácnosti. Domácnost se posuzuje podle občanského zákoníku.“

²⁸⁾ Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.“.

2. V § 80 odst. 1 se slova „§ 28 větou třetí zákoníku práce“ nahrazují slovy „zákoníkem práce“.
3. Na konci textu § 96 se doplňují slova „a § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{47a)}“.

Poznámka pod čarou č. 47a zní:

„^{47a)} Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění zákona č. .../2007 Sb.“.

4. V § 124 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{47a)}“.
5. V § 125 odst. 1 písm. h) se číslo „136“ nahrazuje číslem „322“.
6. V § 147 odst. 3 se číslo „80“ nahrazuje číslem „100“.
7. V § 150 odst. 4 větě druhé se za slovo „manželu“ vkládají slova „nebo partnerovi²⁸⁾“.
8. V § 232 se slova „s tím, že nelze použít možnosti ujednání v kolektivní dohodě“ zrušují.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona č. 183/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Čl. VII

V § 14 zákona č. 183/1994 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1994 a v roce 1995, se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Částka 220 Kč se od plného nebo částečného invalidního důchodu odečte i v případě stanovení výše náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti podle § 371 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. .../2007 Sb.“.

Čl. VIII

Přechodné ustanovení k čl. VII

Podle § 14 odst. 2 zákona č. 183/1994 Sb., ve znění tohoto zákona, se postupuje i v případě stanovení výše náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, na kterou vzniklo právo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona č. 59/2006 Sb.

Čl. IX

V § 27 zákona č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), písmeno f) zní:

„f) Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce,“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona č. 342/2005 Sb.

Čl. X

V zákoně č. 342/2005 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o veřejných výzkumných institucích, se část jedenáctá zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona č. 413/2005 Sb., ve znění zákona č. 138/2006 Sb.

Čl. XI

V zákoně č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 138/2006 Sb., se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona č. 72/2006 Sb.

Čl. XII

V zákoně č. 72/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se část první zrušuje.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona č. 79/2006 Sb.

Čl. XIII

V zákoně č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST DVANÁCTÁ
Změna zákona č. 115/2006 Sb.

Čl. XIV

V zákoně č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, se část sedmá zrušuje.

ČÁST TRINÁCTÁ
Změna zákona č. 179/2006 Sb.

Čl. XV

V § 12 odst. 3 zákona č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), se číslo „75“ nahrazuje číslem „304“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ
Změna zákona č. 189/2006 Sb., ve znění zákona č. 585/2006 Sb.

Čl. XVI

V zákoně č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., se části třináctá a patnáctá zrušují.

ČÁST PATNÁCTÁ
Změna zákona č. 308/2006 Sb.

Čl. XVII

V zákoně č. 308/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evropské družstevní společnosti, se část třetí zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ
Změna zákona č. 245/2006 Sb.

Čl. XVIII

V zákoně č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 483/2006 Sb., se § 31 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 15 zrušuje.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Čl. XIX

V § 6 odst. 7 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. /2007 Sb., se slova „státem, územním samosprávným celkem, státním fondem, příspěvkovou organizací, jejíž náklady na platy a odměny za pracovní pohotovost jsou plně zabezpečovány z příspěvku na provoz poskytovaného z rozpočtu zřizovatele nebo z úhrad podle zvláštních právních předpisů nebo školskou právníckou osobou zřízenou podle školského zákona“ nahrazují slovy „uveden v § 109 odst. 3 zákoníku práce“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XX

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce a zákon č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce (dále jen „doprovodný zákon“), byly po vrácení prezidentem republiky Poslaneckou sněmovnou Parlamentu schváleny dne 23. května 2006, a ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu dne 21. dubna 2006 byly v částce 84 Sbirky zákonů vyhlášeny.

Projednávání vládního návrhu zákoníku práce a vládního návrhu doprovodného zákona trvalo od 27. září 2005, kdy byly tyto návrhy předloženy, až do 23. května 2006. V uvedeném časovém období projednával Parlament České republiky množství vládních návrhů zákonů a dalších návrhů zákonů, které do problematiky upravené zákoníkem práce různým způsobem

zasáhly nebo se jí dotkly. Některé z těchto návrhů zákonů byly schváleny a vyhlášeny ve Sbírce zákonů.

Jednalo se například o zákon č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, zákon č. 179/2006 Sb., o uznávání výsledků dalšího vzdělávání, zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, nebo o zákon č. 307/2006 Sb., o evropské družstevní společnosti.

Další návrhy zákonů schváleny nebyly, nebyly projednány nebo bylo jejich projednávání přerušeno.

Jednalo se o vládní návrh zákona o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon - sněmovní tisk č. 866/2005), který nebyl Poslaneckou sněmovnou dne 23. května 2006 přijat. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím antidiskriminačního zákona (sněmovní tisk č. 867/2005), nebyl v návaznosti na neschválení antidiskriminačního zákona projednán.

Naproti tomu projednávání vládního návrhu zákona o zdravotní péči (sněmovní tisk č. 1151/2005) bylo ve Výboru pro sociální politiku a zdravotnictví Poslanecké sněmovny přerušeno a v jeho projednávání se už dále nepokračovalo.

Projednávání vládního návrhu zákona, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci - sněmovní tisk č. 1155/2005), zaznamenalo zdržení v průběhu legislativního procesu; prezident republiky podepsal tento zákon dne 5. června 2006 a ve Sbírce zákonů byl tento zákon vyhlášen v částce 96 pod č. 309/2006 Sb. Uvedené zdržení se projevilo jak vůči zákoníku práce, tak i vůči doprovodnému zákonu, pokud se v nich odkazuje na zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Uvedené legislativní souvislosti a návaznosti ve svých důsledcích znamenají, že právní úprava prvního zákoníku práce (zákon č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů), která byla harmonizována s právem Evropské unie a Evropských společenství, v zákoníku práce není plně harmonizována, což je důsledek neschválení antidiskriminačního zákona.

Vládní návrh zákona o zdravotní péči předpokládal existenci pracovního lékařství. S touto institucí počítá rovněž zákoník práce. Protože však pracovní lékařství neexistuje, způsobuje uvedená situace aplikační problémy.

V zákoníku práce nejsou promítnuty důsledky schválení zákona o registrovaném partnerství, zákona o veřejných neziskových zdravotnických zařízeních, ani změny vyplývající ze zákona o advokacii, jakož i zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Zákoník práce obsahuje některé právní nepřesnosti a legislativně technická pochybení, protože některé schválené pozměňovací návrhy vyvolaly aplikační následek, který se projevuje ve výkladu z opaku a popírá zásadní postuláty, z nichž zákoník práce vychází.

Dne 13. listopadu 2006 předložila vláda Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zákon č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, zákon č. 267/2006 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, a zákon č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění (sněmovní tisk č. 87/2006). V tomto sněmovním tisku vláda navrhovala posunout účinnost uvedených zákonů o jeden rok. Důvodem pro posun účinnosti zákoníku práce a dále zákona č. 309/2006 Sb., které již byly platné, avšak účinnosti nabývaly až dnem 1. ledna 2007, byla snaha získat potřebný čas pro nápravu výše uvedených nedostatků, legislativně technických chyb a nepřesností.

Vláda navrhovala projednat uvedený návrh zákona podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, avšak Poslanecká sněmovna s tímto způsobem projednání nesouhlasila. Protože nebylo již reálné vzhledem ke lhůtám pro standardní projednání v legislativním procesu v Poslanecké sněmovně zmíněný návrh na odsunutí účinnosti zákoníku práce přijmout, vláda svůj návrh dne 27. prosince 2006 vzala zpět.

Zákoník práce byl v závěru roku 2006 novelizován zákonem č. 585/2006 Sb., kterým byla o rok odsunuta účinnost zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění.

Legislativně technické nepřesnosti, ani neprovázanost s dalšími zákony však již napraveny nebyly.

Předkládaný návrh zákona reaguje rovněž na nový návrh zákona o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).

Předkládaným návrhem zákona je především sledováno odstranění výše uvedených neprovázaností s dalšími zákony, odstranění legislativně technických chyb a některých nepřesností. V uvedených souvislostech má návrh zákona opravnou a legislativně technickou povahu.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

II.

Na základě dohod sociálních partnerů působících v Radě hospodářské a sociální dohody (RHSD), uzavřených po skončení meziresortního připomínkového řízení v květnu 2007*) a podpořených na plenárním zasedání RHSD konaném dne 31. května 2007, byly do návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, zapracovány také dále uvedené dohodnuté věcné a formální změny.

Jedná se o tyto věcné a formální změny:

- doplnění zákoníku práce, tak, aby mohla být zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, provedena odchylná úprava pracovněprávních vztahů pedagogických pracovníků působících v základním a středním školství (změna se týká § 5 odst. 5 zákoníku práce);
- vymezení případů, kdy nebude zaměstnanci příslušet při rozvázání pracovního poměru ze zdravotních důvodů zvýšené odstupné nejméně ve výši 12ti násobku průměrného výdělku. Těmito případy mají být pracovní úraz nebo nemoc z povolání, jestliže se zaměstnavatel zproští své odpovědnosti za ně (změna se týká § 67 odst. 1 zákoníku práce);
- úprava, podle které nebude muset zaměstnanec vracet odstupné, poskytované při rozvázání pracovního poměru z důvodu organizačních změn, při opětovném nástupu do zaměstnání k zaměstnavateli, který odstupné vyplatil, bude-li pracovat na základě dohody o provedení práce (změna se týká § 68 odst. 1 zákoníku práce);
- umožnění výkonu práce zaměstnancům mladším než 18 let v souhrnu nejvýše 40 hodin týdně při délce směny nejvýše 8 hodin [změna se týká § 79 odst. 2 písm.d) zákoníku práce a doplnění § 79a zákoníku práce];
- umožnění změn rozvržení pracovní doby v případě konta pracovní doby v jeho průběhu (změna se vztahuje k doplnění § 84 odst. 2 zákoníku práce);
- formální přiblížení právní úpravy pružného rozvržení pracovní doby, pokud jde o týdenní nebo čtyřtýdenní období (změna se týká nového textu § 85 odst. 3 zákoníku práce);

^{*)} Dohoda o návrzích do doplnění návrhu novely zákoníku práce ze dne 23. května 2007, uzavřená mezi Svazem průmyslu a dopravy ČR a Českomoravskou konfederací odborových svazů a Dohoda Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR a Asociace samostatných odborů ze dne 28. května 2007, obsahující dohodu na prosazování změn zákoníku práce v § 90 a 92.

- vypuštění požadavku předchozího souhlasu jednotlivých zaměstnanců k zavedení konta pracovní doby (změna se týká § 86 odst. 1 zákoníku práce);
- úprava možnosti rozdělení přestávky v práci na jídlo a oddech do více částí tak, že alespoň jedna část této přestávky musí činit nejméně 15 minut (změna se týká dosavadního § 88 odst. 2 zákoníku práce);
- možnost nahrazení odpočinku mezi dvěma směnami zaměstnanců v zemědělství při sezónních pracích v období následujících 3 týdnů od zkrácení tohoto odpočinku (změna se týká doplnění § 90a zákoníku práce);
- možnost kompenzace zkrácení nepřetržitého odpočinku v týdnu při sezónních pracích v zemědělství za období 6 týdnů na základě dohody celkem alespoň na 210 hodin (změna se týká § 92 odst. 4 zákoníku práce);
- možnost smluvního ujednání směřujícího ke zjednodušení mzdové kompenzace práce přesčas tím, že mzda bude sjednána již s přihlédnutím k případné práci přesčas u vedoucích zaměstnanců, nejvýše však do rozsahu 150 hodin v kalendářním roce, aniž by bylo nutné dopředu vymezovat složku mzdy a přesně kalkulovat její výši

s ohledem na povinnost zaměstnavatele uspokojit právo zaměstnance na mzdu za práci přesčas. Smluvní ujednání bude vylučovat postup pro ocenění práce přesčas stanovený v § 114 odst. 1 zákoníku práce (změna se týká doplnění § 114 odst. 3 zákoníku práce);

- stanovení přednosti úpravy poskytování mzdy za noční práci v kolektivní smlouvě před úpravou obsaženou v zákoníku práce. Postup podle zákoníku práce se uplatní, nebude-li kolektivní smlouva obsahovat ujednání o mzdové kompenzaci noční práce. Úprava umožní, aby v kolektivní smlouvě byla sjednána výše příplatku za noční práci nejen pevnou částkou stejnou pro všechny zaměstnance bez ohledu na jejich průměrný výdělek, ale také, aby výše tohoto příplatku byla sjednána pod úroveň stanovenou zákoníkem práce (změna se týká § 116 zákoníku práce);
- stanovení přednosti úpravy poskytování mzdy za práci v sobotu a v neděli v kolektivní smlouvě před úpravou obsaženou v zákoníku práce. Postup podle zákoníku práce se uplatní, nebude-li kolektivní smlouva obsahovat ujednání o mzdové kompenzaci práce v sobotu a v neděli. Úprava umožní, aby v kolektivní smlouvě byla sjednána výše příplatku za práci v sobotu a v neděli nejen pevnou částkou stejně pro všechny zaměstnance, bez ohledu na jejich průměrný výdělek, ale také, aby výše tohoto příplatku byla sjednána pod úroveň stanovenou zákoníkem práce (změna se týká § 118 odst. 1 zákoníku práce);
- dosavadní účinná právní úprava možnosti stravování bývalých zaměstnanců zaměstnavatele má být ponechána beze změny (týká se § 236 odst. 2 a 3 zákoníku práce);
- úprava zaokrouhlování dodatkové dovolené (změna se týká § 216 odst. 5 zákoníku práce);
- ponechání zákazu zaměstnávat těhotné zaměstnankyně prací přesčas; v případě zaměstnankyň a zaměstnanců pečujících o dítě mladší než 1 rok bude moci zaměstnavatel výkon práce přesčas s těmito zaměstnanci dohodnout (změna se týká § 241 odst. 3 zákoníku práce);
- promítnutí důsledků změn týkajících se § 79a, 84a a 90a zákoníku práce do ustanovení § 363 odst. 1 zákoníku práce);
- aplikační zpřesnění při poskytování náhrady nákladů na výživu pozůstalých, jestliže zaměstnanec následkem pracovního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel (změna se týká § 377 odst. 1 a 2 zákoníku práce);
- aplikační zpřesnění při výplatě jednorázového odškodnění pozůstalých poskytovaného, jestliže zaměstnanec následkem pracovního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel, tak aby nebyla pochybnost o tom, že toto odškodnění přísluší ve stanovené výši také jen jednomu pozůstalému rodiči, který žil se zaměstnancem v domácnosti (změna se týká § 378 odst. 1 zákoníku práce).

Předkládaný návrh zákona se dotýká těchto předpisů Evropské unie:

- směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství ve znění směrnice Rady 97/74/ES;

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství;
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb;
- směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků;
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby;
- směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci;
- směrnice Rady 92/57/EHS ze dne 29. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích;
- směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 4. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců (čl. 13);
- směrnice Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců (čl. 15);
- směrnice Rady 2006/109/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravuje směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství;
- směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání;
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky;
- směrnice Rady 2000/43/ES, ze dne 29. června 2000, kterou se provádí zásada rovného zacházení mezi osobami bez ohledu na jejich rasový a etnický původ;

a je s právem Evropské unie a Evropských společenství v souladu.

Návrh zákona není spojen s požadavky na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, nemá negativní dopady na podnikatelské prostředí České republiky ani sociální dopady. Hospodářský a finanční dosah zákoníku práce, doprovodného zákona a zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci byl vyjádřen v důvodových zprávách k vládním návrhům těchto zákonů (sněmovní tisky č. 1153, 1154 a 1155/2005).

Navrhovaná právní úprava nezasahuje do předpokládaného hospodářského ani finančního dosahu zákoníku práce ani zákonů měněných v souvislosti s jeho přijetím, nezakládá nerovnost mezi muži a ženami ani negativně neovlivňuje životní prostředí. Změny

v odměňování, vyplývající z výše uvedených dohod sociálních partnerů, mohou být spojeny s úsporami.

Zvláštní část

K čl. I

K bodu 1 (doplnění § 1 a poznámky pod čarou č. 1)

Navrhuje se provést legislativně technické zpřesnění vzhledem k tomu, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, směrnice Rady 2005/47/ES ze dne 18. července 2005 o dohodě mezi Společenstvím evropských železnic (CER) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) o některých aspektech pracovních podmínek mobilních pracovníků poskytujících interoperabilní přeshraniční služby v železniční dopravě jsou v novém zákoníku práce částečně transponovány.

Zároveň se navrhuje odkázat také na směrnici Rady 2006/109/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravuje směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství a směrnici Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců.

K bodu 2 (změna § 5 odst. 5) a k čl. XIII (změna zákona č. 79/2006 Sb.)

Navržená změna reaguje na právní úpravu, která byla provedena s účinností od 1. 4. 2006 zákonem č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Podle § 15a citovaného zákona může advokát vykonávat advokacii v pracovním poměru k jinému advokátovi nebo ke společnosti jako zaměstnaný advokát.

Rovněž se navrhuje doplnit výjimku k založení pracovního poměru asistenta soudce vrchního, krajského nebo okresního soudu jmenováním, jakož i pro jeho odvolání podle zákona o soudech a soudcích.

Zároveň se navrhuje zrušit část čtvrtou zákona č. 79/2006 Sb., kterou byl změněn zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Navrhuje se také v § 5 odst. 5 zapracovat výjimku ve vztahu k velitelům plavidel a členům posádek plavidel provozujících námořní plavbu ve vztahu k zákonu č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh rovněž umožňuje upravit odchylky pro výkon práce pedagogických pracovníků od obecné úpravy zákoníku práce.

K bodu 3 [změna § 13 odst. 2 písm. b)]

Navrhovanou úpravou se zpřesňuje předmět úpravy pracovněprávních vztahů s ohledem na skutečnost, že právní úprava práv fyzických osob ucházejících se o zaměstnání je obsažena v zákoně o zaměstnanosti.

K bodům 4 až 6 a čl. VI bodu 2 (změny § 16 a 17 zákoníku práce a § 80 odst. 1 služebního zákona)

V souvislosti s navrhovaným zákonem o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon) se navrhuje, aby zákoník práce vymezoval jen nezbytná specifika, která mají vazbu na výkon závislé práce. Proto se stanoví, že za diskriminaci se nepovažuje rozdílné zacházení v případech, kdy z povahy pracovních činností vyplývá, že rozdílné zacházení je podstatným požadavkem nezbytným pro výkon práce. Účel sledovaný takovou výjimkou musí být oprávněný a požadavek přiměřený.

V souladu s navrhovaným antidiskriminačním zákonem se za diskriminaci rovněž nepovažují opatření, jejichž účelem je předcházení nebo vyrovnání nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině vymezené některým z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákoně.

K bodům 7, 8 a 19 (změny § 33 odst. 3 a 4 a § 73 odst. 1)

Základním přístupem změny § 33 odst. 3 je, že se navrhuje upravit jen případy povinného jmenování, kdy toto jmenování již nestanoví zvláštní právní předpisy. Zvláštní právní předpisy mají v případě jmenování na vedoucí pracovní místo, jak vyplývá z § 33 odst. 3 in fine, přednost před úpravou povinného jmenování stanovenou v zákoníku práce.

V § 33 odst. 3 se proto navrhuje upravit jen ty případy jmenování, kdy jmenování nevyplývá ze zvláštních právních předpisů, jejichž příkladný výčet je uveden v poznámce pod čarou č. 16a.

Navržená úprava umožňuje, aby některé případy povinného jmenování, které dosavadní znění § 33 odst. 3 obsahuje, byly vypuštěny, protože je upravují zmíněné zvláštní právní

předpisy a dosavadní právní úprava je tak duplicitní.

Další změnou, kterou se navrhuje provést je, že dosavadní dikce „vedoucí organizační jednotky“, která se i s ohledem na nevhodně zvolenou poznámku pod čarou jeví jako zavádějící, má být nahrazena dikcí „vedoucí organizačního útvaru“ s tím, že za organizační útvar bude třeba považovat každý vnitřní útvar, který byl vytvořen podle organizačního předpisu (např. organizační řád) vydaného zaměstnavatelem. Úkolem organizačního předpisu však nebude určovat, které místo vedoucího zaměstnance má být obsazeno povinným jmenováním, a které ne, nýbrž pouze stanovit (určit) organizační útvary (stupně řízení) v organizační struktuře zaměstnavatele.

Pro větší instruktivnost se navrhuje v § 73 odst. 1 odkázat v závorce na ustanovení § 33 odst. 4, které upravuje příslušnost ke jmenování na vedoucí pracovní místo.

K bodu 9 (změna § 35 odst. 1)

Navrhuje se provést zpřesnění, kterým se sleduje nahrazení slov „po dni“ slovy „ode dne“ tak, aby z právní úpravy bylo patrné, že zkušební doba začíná již ode dne vzniku pracovního poměru, nikoli až od druhého dne trvání pracovní poměru. Zároveň se navrhuje z dosavadní právní úpravy vypustit slova „před vznikem pracovního poměru“, která působila v praxi aplikační problémy.

K bodu 10 (změna § 40 odst. 1)

Jmenování na vedoucí pracovní místo, ke kterému došlo až po vzniku pracovního poměru, tzv. povýšení zaměstnance „vnitropodnikovým“ jmenováním, k němuž může dojít jen se souhlasem zaměstnance, se v praxi zpravidla považuje za trvalou změnu pracovního poměru. Tzn., že po případném odvolání takto jmenovaného zaměstnance, jehož pracovní poměr vznikl na základě pracovní smlouvy, z vedoucího pracovního místa, se neobnovuje druh práce, který byl sjednán v pracovní smlouvě. Pro odstranění pochybností o povaze tzv. vnitropodnikového jmenování se navrhuje stanovit, že se toto jmenování považuje za změnu pracovního poměru.

K bodům 11, 43 až 46, čl. III bodu 1 [změny § 41 odst. 1 písm. a), b), d) a f), § 45, § 52 písm. d) a e), § 53 odst. 1 písm. e), § 56 odst. 1 písm. a), § 94 odst. 2, § 103 odst. 1 písm. e), § 108 odst. 3 písm. b), § 235 odst. 3 písm. c), § 245 odst. 2, § 247 odst. 1 a 3, § 102 odst. 6, § 103 odst. 1 písm. d), § 224 odst. 1 písm. d), § 106 odst. 4 písm. b) zákoníku práce a § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci]

Návrhem se reaguje na skutečnost, že nebyl přijat zákon o zdravotní péči (sněmovní tisk č. 1151/2005). Součástí právního řádu je nadále zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů a je proto potřebné na tuto skutečnost odpovídajícím způsobem reagovat.

Navrhuje se nahradit v zákoníku práce používané pojmy „zařízení pracovnělékařské péče“, „pracovnělékařská péče“ a „pracovnělékařská prohlídka“ odpovídajícími pojmy, navazujícími na ustanovení § 35a zákona o péči o zdraví lidu, které upravuje „zařízení závodní

preventivní péče“ a § 40 ukládá zaměstnavatelům zajistit pro své zaměstnance závodní preventivní péči.

Změna se dotýká více ustanovení zákoníku práce a rovněž zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci č. 309/2006 Sb.

K bodům 12 a 79 [změna § 41 odst. 1 písm. d) a § 202]

Jde o legislativně technickou úpravu reagující na změnu pojmů ve zdravotnických zákonech.

K bodu 13 (změna § 41 odst. 4)

Ustanovení § 41 odst. 4 se navrhuje upravit tak, aby napříště bylo možné převést zaměstnance na nezbytně nutnou dobu na jinou práci bez jeho souhlasu nejen v případě mimořádné události nebo jiné hrozící nehody, ale i v případě živelní události.

K bodům 14 a 16 (změna § 56 odst. 2 a § 67 odst. 1)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění ve vztahu k úpravě § 67 odst. 1, jímž se sleduje jednoznačnost stanovení výše odstupného při okamžitém zrušení pracovního poměru zaměstnancem podle § 56.

K bodu 15 (změna § 58 odst. 1)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění textu tak, aby bylo nepochybné, že prekluzivní lhůta se váže nejen na důvod k výpovědi, ale i na důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru.

K bodu 17 (změna § 67 odst. 1)

Zvýšené odstupné ve výši nejméně 12ti násobku průměrného výdělku přísluší zaměstnanci v případě pracovního úrazu, onemocnění nemocí z povolání nebo pro ohrožení touto nemocí, anebo dosáhl-li na pracovišti určeném rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nejvyšší přípustné expozice.

V případech, kdy jde o pracovní úraz nebo o nemoc z povolání, je dosud zaměstnavatel povinen vyplatit odstupné i tehdy, když za pracovní úraz nebo za nemoc z povolání neodpovídá.

Navrhuje se, aby v případě, že se zaměstnavatel své odpovědnosti zproští, zaměstnanci odstupné nepřislušelo.

K bodu 18 (změna § 68 odst. 1)

Odstupné, které je zaměstnanci vyplaceno v případě, že jeho pracovní poměr byl rozváznán z důvodu organizačních změn, musí podle dosavadní úpravy zaměstnanec vrátit, a to buď plně nebo za stanovených podmínek jeho část, jestliže pro zaměstnavatele začne znovu pracovat.

Podle návrhu se odstupné nebude vracet v případě, bude-li zaměstnanec pro dosavadního zaměstnavatele po skončení pracovního poměru a vyplacení odstupného následně pracovat na základě dohody o provedení práce.

K bodu 20 (změna § 73 odst. 2)

Navrženou změnou se sleduje legislativně technické zpřesnění vzhledem k tomu, že v § 33 odst. 3 nejsou uvedeni zaměstnavatelé, kteří jsou fyzickými osobami.

K bodu 21 (změna § 77 odst. 2)

Navrhuje se provést formulační zpřesnění, aby bylo zřejmé, že právo zaměstnance, který pracuje na základě dohody o pracovní činnosti, na jiné důležité osobní překážky v práci a na dovolenou, může založit rovněž kolektivní smlouva, nejen dohoda o pracovní činnosti.

K bodům 22 a 23 (změna § 79 odst. 2 a nový § 79a)

Dosavadní ustanovení § 79 odst. 2 písm. d) omezuje rozsah stanovené týdenní pracovní doby zaměstnanců mladších 18 let na 30 hodin a délku směny na 6 hodin. Tato úprava však neodráží společenskou poptávku, která vyžaduje umožnit rozsah stanovené týdenní pracovní doby u této věkové skupiny na 40 hodin týdně. Navrhuje se této poptávce vyhovět; omezení délky směny v rozsahu 8 hodin se navrhuje nadále zachovat, stejně jako transpoziční omezení (40 hodin týdně a 8 hodin denně) pro všechny pracovněprávní vztahy uzavřené zaměstnancem mladším 18 let.

Návrh je v souladu se směrnicí Rady č. 94/33/ES o ochraně mladistvých pracovníků. Ta požaduje omezit pracovní dobu dospívajících na 8 hodin denně a 40 hodin týdně, což je naplněno délkou stanovené týdenní pracovní doby v § 79 odst. 1, která nově bude platit i pro mladistvé zaměstnance. Z tohoto důvodu se navrhuje zrušit ustanovení § 79 odst. 2 písm. d), které samostatně upravovalo délku stanovené týdenní pracovní doby pro mladistvé zaměstnance v nižším rozsahu 30 hodin.

K bodům 24 a 25 (změna nadpisu části čtvrté hlavy II dílu 2 a § 82)

Návrhem se rozšiřuje nadpis dílu 2 o jinou úpravu pracovní doby, aby lépe odpovídal obsahu následujících ustanovení, ve kterých dochází k žádoucí diferenciaci mezi rovnoměrným rozvržením pracovní doby a možností jiné úpravy pracovní doby.

Vypuštěním věty za středníkem se v § 82 ponechává maximální délka směny, kterou může při rovnoměrném rozvržení pracovní doby zaměstnavatel stanovit.

K bodu 26 (změna § 84)

Doplňuje se odstavec 2, jehož cílem je stanovit pro zaměstnance minimální délku období se stabilním rozvrhem pracovní doby za situace, kdy v případě užití konta pracovní doby může docházet k častým změnám v harmonogramu směn (v rozvrhu pracovní doby). Navržená úprava umožní zaměstnanci sladit pracovní, osobní a rodinný život. Ustanovení ponechává horní hranici období, ve kterém dochází ke změně rozvrhu pracovní doby, na dohodě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem a respektuje tak liberální základy zákoníku práce.

K bodu 27 (nový § 84a)

Navržená úprava směřuje k odstranění možných výkladových problémů, neboť je patrné, že jakoukoli jinou úpravu pracovní doby lze dohodnout u rovnoměrného i nerovnoměrného rozvržení pracovní doby, a to s jediným omezením, že délka směny nepřesáhne 12 hodin.

K bodu 28 (změna § 85)

Rozlišování rovnoměrného a nerovnoměrného rozvržení pracovní doby při pružném rozvržení způsobovalo aplikační potíže. Vypuštění dosavadních odstavců 1 až 3 a návrh nového odstavce 3 úpravu zjednodušuje a umožňuje zaměstnancům naplnit průměrnou týdenní pracovní dobu v jednotném čtyřtýdenním období. Úprava je v souladu s vymezením referenčního období v čl. 16 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby.

K bodu 29 (změna § 86 odst. 1)

Platné ustanovení o povinnosti zaměstnavatele získat souhlas zaměstnance s uplatněním konta pracovní doby přináší značné organizační potíže – u velkých zaměstnavatelů znamená administrativní zátěž při zajišťování stovek souhlasů, u malých zaměstnavatelů může nesouhlas několika zaměstnanců výrazně zkomplikovat výrobní proces. Navrhuje se vypustit individuální souhlas a tím výrazně zjednodušit zavedení institutu konta pracovní doby.

K bodu 30 (změna § 88 odst. 2)

Návrh jednoznačně stanoví, že při dělení přestávek v práci na jídlo a oddech musí alespoň jedna část této přestávky činit nejméně 15 minut. Uvedená úprava není v rozporu s ustanovením článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby.

K bodům 31 a 95 [změna § 90 odst. 2 písm. c) bod 5, § 132 a § 311]

Jedná se legislativně technickou úpravu pojmů ve vztahu k zákonu č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

K bodu 32 (nový § 90a)

Podle § 90 zákoníku práce lze u zaměstnanců starších 18 let zkrátit odpočinek mezi směny z 12 na 8 hodin, avšak s podmínkou, že následující odpočinek bude prodloužen o dobu předchozího zkrácení. V intencích možnosti, kterou připouští čl. 17 odst. 3 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby, se vychází vstříc reálným potřebám zemědělství, a proto v době sezónních prací, zaměstnavatelem přesně stanovené, se navrhuje připustit možnost kompenzovat zkrácený odpočinek v období tří týdnů od jeho zkrácení, a to v rozsahu odpovídajícím zkrácení tohoto odpočinku.

K bodu 33 (změna § 91 odst. 5)

Navrhuje se provést drobnou legislativně technickou úpravu v § 91 odst. 5 zákoníku práce, aby ustanovení přesněji navazovalo na § 78 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, které obsahuje definici směny.

K bodu 34 (změna § 92 odst. 4)

Obdobně jako u nepřetržitého odpočinku mezi dvěma směny se připouští i u nepřetržitého odpočinku v týdnu delší časové období pro kompenzaci zkráceného odpočinku. Proto se v odstavci 4 navrhuje umožnit třítydenní prodloužení období, po které je možno nepřetržitý odpočinek v minimálním rozsahu 210 hodin poskytnout. Také tuto odchýlnou úpravu umožňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby.

K bodu 35 (změna § 97 odst. 1)

Navrhuje se provést zpřesňující úpravu ve vztahu k § 85 odst. 6 zákoníku práce. Ustanovení § 85 odst. 6 už potřebnou úpravu obsahuje, proto není důvodné na něj odkazovat.

K bodu 36 (změna § 97 odst. 5)

Navrhuje se provést formulační zpřesnění. Z upravené dikce bude patrné, že se překážka v práci neposkytuje, nýbrž že se poskytuje pracovní volno na dobu trvání překážky v práci.

K bodu 37 (změna § 98 odst. 2)

Jedná se o odstranění technické chyby v odkazu na jiné ustanovení zákoníku práce.

K bodům 38 až 40 (změna § 100 odst. 1)

Navrhuje se doplnit zmocňovací ustanovení, pokud jde o odchylnou úpravu pracovní doby a doby odpočinku členů posádky letadla [§ 100 odst. 1 písm. e)].

Ve druhém případě se navrhuje doplnit zmocňovací ustanovení týkající se pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě o právo stanovit v prováděcím právním předpisu (nařízení vlády) kromě povinností zaměstnavatele rovněž povinnosti zaměstnance. Toto doplnění je nezbytné proto, aby mohla být naplněna směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě v otázce sčítání pracovní doby vykonávané zaměstnancem v dopravě ve více pracovněprávních vztazích.

Posléze se navrhuje v odstavci 1 zrušit větu druhou spočívající ve slovech „Úprava podle zvláštního právního předpisu tím není dotčena“ včetně poznámky pod čarou č. 30, která odkazuje na § 18 odst. 1 zákona o civilním letectví, protože tuto větu vylučuje doplnění zmocňovacího ustanovení v § 100 odst. 1 písm. e).

K bodu 41 (změna § 100 odst. 2)

Jedná se o gramatickou úpravu.

K bodu 42 a čl. III bodu 3 (úprava § 102 odst. 3 a § 7 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb.)

Vzhledem k tomu, že zákoník práce nepředpokládá v souvislosti s § 102 odst. 3 vydání prováděcího právního předpisu, je nezbytné nahradit v tomto ustanovení pojem „prováděcí právní předpis“ pojmem „zvláštní právní předpis“. S cílem odstranit možné nejasnosti se ze stejných důvodů navrhuje v § 7 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb. pojem „zvláštní právní předpis“ nahradit pojmem „prováděcí právní předpis“. Jedná se o nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

K bodům 47 až 49, čl. IV bodům 1, 2, 4 a 5, čl. V a čl. VI bodům 3 a 4 [změny § 107, § 108 odst. 2 písm. c) bod 4 a odst. 3 písm. c) a odst. 4 zákoníku práce, § 6 odst. 1 písm. e), § 17 odst.

1 písm. q), r), s), y), a z) a § 30 odst. 1 písm. q), r), s), y) a z) zákona o inspekcii práce, § 69 odst. 6 a § 121 odst. 5 zákona o zaměstnanosti a § 96 a § 124 odst. 1 služebního zákona]

Navrženými změnami se zabezpečuje propojení zákoníku práce se zákonem o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (č. 309/2006 Sb.).

K bodům 50 a 51 [změna nadpisu hlavy I, IV a VII části šesté, v nadpisu § 109, § 109 odst. 1, § 145 odst. 2 písm. a) a § 348 odst. 2)]

Navrhuje se provést legislativně technické zpřesnění ve vztahu k legislativní zkratce uvedené v § 77 odst. 1 písm. e) zákoníku práce.

K bodům 52 až 54 a čl. XVIII (úprava § 109 odst. 3 a zákona č. 245/2006 Sb.)

Dne 31. 5. 2006 nabyl účinnosti zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů. Vzhledem k tomu, že tato zařízení nejsou uvedena ve výčtu zaměstnavatelů poskytujících zaměstnancům za práci plat (§ 109 odst. 3), oceňuje se práce zaměstnanců v pracovním poměru mzdou. Navrženou změnou se stanoví, že v těchto zařízeních se platové poměry zaměstnanců budou nadále řídit ustanoveními části šesté, hlavy III zákoníku práce o platu, stejně jako při odměňování zaměstnanců zdravotnických zařízení zřízených jako příspěvkové organizace [§ 109 odst. 3 písm. d)] nebo organizační složky státu (např. zdravotnická zařízení Vězeňské služby České republiky).

Současně se navrhuje vypustit ze zákona o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních ustanovení § 31, protože odkazuje na postup podle zákona č. 143/1992 Sb., o platu a o odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, který po novele provedené zákonem č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, upravuje poskytování platu a odměny za pracovní pohotovost vojáků z povolání.

K bodu 55 (změna § 114 odst. 3)

Návrh sleduje záměr, aby bylo možno u vedoucích zaměstnanců ujednáním (v kolektivní smlouvě, v pracovní smlouvě nebo v jiné smlouvě) zjednodušit postup mzdové kompenzace práce přesčas tím, že mzda by byla sjednávána již s přihlédnutím k případné práci přesčas (nejvýše však do rozsahu 150 hodin v kalendářním roce), aniž by bylo nutno předem jednoznačně vymezovat složku mzdy a exaktně kalkulovat její výši s ohledem na povinnost zaměstnavatele uspokojit právo zaměstnance na mzdu za práci přesčas. Vychází se přitom z předpokladu, že skupina vedoucích zaměstnanců, která je jednoznačně vymezena v § 11 odst. 4 zákoníku práce, může aktivně ovlivňovat rozsah vlastní práce přesčas a u mnohých těchto zaměstnanců, zejména s vyššími příjmy, je tato forma kompenzace práce přesčas tradičně používána a všeobecně akceptována. Ujednání o mzdě již s přihlédnutím k případné práci přesčas v dohodnutém rozsahu vyloučí u uvedené kategorie zaměstnanců obecný postup stanovený pro ocenění práce přesčas v § 114 odst. 1 (dosažená mzda a příplatek nejméně ve výši 25 % průměrného výdělku). Sjednání, stanovení nebo určení mzdy s přihlédnutím k případné práci přesčas u ostatních (nikoliv vedoucích) zaměstnanců je možné, avšak vždy je nutno dodržet podmínku stanovenou v § 114 odst. 1 a poskytnout těmto zaměstnancům mzdu za práci přesčas alespoň v uvedené minimální výši.

K bodům 56 a 57 (změna § 116 a § 118 odst. 1)

Návrh představuje změnu spočívající v tom, že stanoví prioritu ujednání o výši příplatku za práci v noci a za práci v sobotu a neděli v kolektivní smlouvě před právní úpravou stanovenou v zákoníku práce. Minimální výše uvedených příplatků stanovená zákoníkem práce ve formě podílu z průměrného výdělku se uplatní pouze tehdy, nebude-li kolektivní smlouva obsahovat příslušné ujednání o jiné výši (popřípadě i jiné formě) mzdové kompenzace noční

práce nebo práce v sobotu a v neděli. Navržená úprava umožní, aby v kolektivní smlouvě byla sjednána výše příplatku za noční práci a za práci v sobotu a v neděli nejen pevnou částkou shodnou pro všechny zaměstnance (bez ohledu na jejich průměrný výdělek), ale i to, aby výše příplatku byla sjednána pod úroveň stanovenou zákoníkem práce.

K bodu 58 [změna § 120 odst. 2 písm. b)]

Důvodem navržené změny je právní zpřesnění.

Vedle sjednaných podmínek týkajících se dosažené mzdy při uplatnění konta pracovní doby může tyto podmínky stanovit i vnitřní předpis (§ 305 odst. 1 zákoníku práce) nebo je možno založit je mzdovým výměrem.

K bodům 59 a 60 (změna § 122)

Navrhuje se formulační zpřesnění, ze kterého bude patrný výčet všech ustanovení zákoníku práce, k jejichž provedení je prováděcím právním předpisem (nařízením) zmocněna vláda.

Navrhuje se provést zpřesnění tak, aby zvláštní zákon měl možnost provést v odměňování některých zaměstnanců odchylky od úpravy zákoníku práce a právních předpisů vydaných k jeho provedení. Podle pozitivní právní úpravy se jedná například o zaměstnance v Kanceláři Poslanecké sněmovny, v Kanceláři Senátu nebo v Kanceláři prezidenta republiky (§ 118 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, § 147 odst. 2 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, § 4 odst. 3 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky).

K bodu 61 (změna § 123 odst. 2)

Navrženou změnou se sleduje dosažení souladu s ustanovením § 34 odst. 1 písm. a) zákoníku práce, ve kterém se používá pojem „druh práce“.

K bodu 62 [změna § 123 odst. 6 písm. f)]

Platy zaměstnanců zdravotnických zařízení jsou hrazeny z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Výše prostředků, které jsou jednotlivým zařízením zdravotními pojišťovnami poskytovány, závisí na množství výkonů vykázaných těmito zařízeními. Proto platové předpisy platné a účinné před 1. lednem 2007 umožňovaly zaměstnavatelům ve zdravotnictví uplatnit flexibilnější způsob odměňování zaměstnanců, než ostatním zaměstnavatelům, jejichž financování je plně kryto z prostředků státního rozpočtu, nebo rozpočtů územních samosprávných celků.

Úprava, jejíž zavedení se znovu navrhuje, umožňovala určit zaměstnanci platový tarif v platové třídě, do které je zařazen, podle jiných kritérií, než podle započitatelné praxe a zohlednit tak například výkonnost jednotlivých zaměstnanců. Zároveň však byla zachována i určitá nezbytná míra regulace využívání prostředků veřejného zdravotního pojištění.

Zaměstnanci veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízení jsou v současné době odměňováni mzdou, s tím, že se navrhuje zahrnout tato zdravotnická zařízení do okruhu zaměstnavatelů, kteří poskytují zaměstnancům plat. Navrhovaná úprava, která by umožňovala uplatnit u zaměstnanců ve zdravotnických zařízeních zvláštní způsob určení platového tarifu, by zároveň umožnila předejít propadům ve výši platu, ke kterým by mohlo u některých zaměstnanců dojít v souvislosti se změnou způsobu odměňování (ze mzdy na plat), nebo je alespoň zmírnit. Způsob poskytování platových tarifů v rozpětí nejnižšího a nejvyššího platového stupně v příslušné platové třídě a okruh zaměstnanců, u kterých bude využit, bude moci být sjednáván v kolektivních smlouvách.

K bodu 63 (změna § 124 odst. 3)

Navrhovanou úpravou se sleduje odstranění aplikační nejasnosti při určování výše příplatku za vedení náměstkům členů vlády v Úřadu vlády České republiky, kteří neřídí ministerstvo. Další úprava je provedena proto, že platové poměry předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů se neřídí zákoníkem práce, ale stanoví je § 30 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Předseda Úřadu má právo na plat jako prezident Nejvyššího kontrolního úřadu podle zákona č. 236/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 64 (změna § 127 odst. 1)

Dřívější zvláštní příplatek se v nové úpravě platových poměrů rozdělil na zvláštní příplatek a příplatek za práci ve ztíženém pracovním prostředí. Příplatek za práci ve ztíženém pracovním prostředí se však nedopatřením nedostal do výčtu stálých měsíčních složek pro účely poskytování platu za práci přesčas. Navržená úprava sleduje odstranění tohoto nedostatku.

K bodu 65 (změna § 129 odst. 2)

Obdobně jako tomu bylo v právní úpravě poskytování zvláštního příplatku platné a účinné do 31. 12. 2006, je účelné rovněž zpřesnit zmocnění ke stanovení podmínek pro poskytování tohoto příplatku, zejména v případě souběhu práva na více druhů zvláštních příplatků. Zmocňovací ustanovení v platné a účinné podobě s touto eventualitou však nepočítá.

K bodům 66 a 67 (změna § 139 odst. 1 a 2)

Navrženou úpravou se sleduje odstranění technického nedostatku, jehož důsledky se však projevují v právní rovině.

Poskytování doplatku do průměrného výdělku při převedení na jinou práci zaměstnance, který pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost ke konání prací, zvýhodňuje tohoto zaměstnance proti ostatním zaměstnancům, kteří ze stejného důvodu nemohli být na tuto práci přijati. Navíc příčiny ztráty zdravotní způsobilosti zpravidla nemají žádnou souvislost s vykonávanou prací (nejsou následkem úrazu ani ohrožení nemocí z povolání),

a proto ani není důvodem, aby vedly k výdajům k tíži zaměstnavatele. Navrhuje se proto vypustit odkaz na ustanovení § 41 odst. 1 písm. a) (povinné převedení zaměstnance při ztrátě zdravotní způsobilosti konat dosavadní práci).

Obdobně se navrhuje vypustit z výčtu důvodů pro doplácení v § 139 zákoníku práce převedení na jinou práci pro pracovní úraz a onemocnění nemocí z povolání. Vyrovnání výdělku zaměstnanců převedených na jinou práci z uvedených dvou důvodů je zabezpečováno mechanismy náhrad za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a budoucně systémem úrazového pojištění (úrazová renta). Není opodstatněná existence dalšího duplicitního systému doplatků ke mzdě nebo platu.

Záměrem zákoníku práce nebylo vyloučit vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství (§ 42 až 44 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění), s nímž se v § 239 odst. 3 zákoníku práce počítá; proto se navrhuje vypustit odkaz na ustanovení § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce (povinné převedení těhotné zaměstnankyně nebo kojící zaměstnankyně na jinou práci).

Navrhuje se rozšířit výčet důvodů převedení zaměstnance na jinou práci pro účely poskytování doplatku ke mzdě nebo platu o prostoje a o přerušení práce způsobené nepříznivými povětrnostními vlivy a v důsledku živelní události. Rozšíření se navrhuje zejména pro zaměstnavatele poskytující plat, kteří nemají možnost sjednat kompenzaci tohoto převedení.

Z legislativně technického hlediska je navrženo nové znění, které neodkazuje na příslušná ustanovení § 41 odst. 1 a odst. 4 a 5 zákoníku práce, ale jednotlivé skutkové podstaty výslovně uvádí; tato úprava se jeví jako dostatečně určitá.

Poskytování doplatku podle dosavadního znění § 139 odst. 2 zákoníku práce v případech uvedených v § 41 odst. 1 písm. b) zákoníku práce (nemůže-li zaměstnanec konat práci pro pracovní úraz, onemocnění nemocí z povolání nebo ohrožení touto nemocí nebo pro dosažení nejvyšší přípustné expozice na určeném pracovišti) také při výkonu jiné práce u jiného zaměstnavatele, protože dosavadní zaměstnavatel pro zaměstnance nemá jinou vhodnou práci, nemá v současných podmínkách opodstatnění, protože na jiného zaměstnavatele se přenáší povinnost poskytovat doplatek ke mzdě nebo platu, aniž by měl odpovědnost za příčinu poklesu výdělku zaměstnance. Takovýto zaměstnanec má nižší možnost pro své další pracovní uplatnění na trhu práce.

Doplatek při převedení na jinou práci z důvodů uvedených v § 41 odst. 1 písm. b) zákoníku práce se navrhuje zachovat pouze v rámci jednoho zaměstnavatele. Přechod k jinému zaměstnavateli, tj. sjednání nového pracovního poměru mezi zaměstnancem a novým zaměstnavatelem, je skutečností, která se netýká zaměstnavatele předchozího. Ztráta zaměstnání u původního zaměstnavatele je zaměstnancům kompenzována (bez ohledu na to, zda následně vznikne nebo nevznikne nový pracovněprávní vztah k jinému zaměstnavateli) odstupným ve výši nejméně dvanáctinásobku průměrného výdělku (§ 67 odst. 1 zákoníku práce).

K bodu 68 (změna § 140)

Odstraňují se negativní důsledky schváleného pozměňovacího návrhu ve vztahu k § 2 odst. 3 zákoníku práce.

K bodům 69, 77, 97, 103, čl. VI bodům 1 a 7 a čl. XIV (změny § 142 odst. 5, § 187 věta první, § 318, § 350 zákoníku práce, § 38 odst. 8 a § 150 odst. 4 služebního zákona a zákona č. 115/2006 Sb.)

Zákon o registrovaném partnerství (č. 115/2006 Sb.) nabyl účinnosti dnem 1. 7. 2006. Zákoník práce ani služební zákon však tento zákon nezohledňují, a proto je třeba příslušné souvislosti doplnit.

Zároveň se navrhuje zrušit část sedmou zákona č. 115/2006 Sb., kterou byl změněn dosavadní zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 70 (změna § 145 odst. 2)

Jedná se o legislativní zpřesnění textu.

K bodu 71 (změna § 149 odst. 1 a 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odstraňuje nesprávný odkaz na odstavec, který se v členění odkazovaného ustanovení nevyskytuje.

K bodu 72 (změna § 149 odst. 2)

Ve výčtu srážek, pro které se stanovuje pořadí dnem, kdy bylo započato s prováděním srážek, se nedopatřením neuvádějí srážky záloh na mzdu nebo plat, které je zaměstnanec povinen vrátit proto, že nebyly splněny podmínky pro přiznání této mzdy nebo platu. Ustanovením se navrhuje odstranění tohoto nedostatku.

K bodu 73 a čl. XIX (změna názvů hlavy II a III části sedmé a změna § 6 odst. 7 zákona o daních z příjmů)

Navrženým zjednodušením názvu se odstraňuje nepřesnost v případě školské právnické osoby, u které nebylo výslovně vyjádřeno, která hlava se vztahuje na tu, která je zřízena Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, krajem, obcí nebo dobrovolným svazkem obcí, a která na ostatní školské právnické osoby. Současně se navrženou úpravou předchází dalším nutným změnám v nadpisech obou hlav v případě změny § 109 odst. 3, na jehož základě se uplatňuje rozdílný způsob poskytování cestovních náhrad.

Současně se navrhuje zjednodušit úpravu v § 6 odst. 7 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, tak, aby nebylo nutné toto ustanovení měnit vždy při případné změně provedené v § 109 odst. 3 zákoníku práce.

K bodům 74 až 76 (změny § 170 odst. 3 a 5 a § 183 odst. 4)

Navržená úprava odstraňuje nepřesně uvedenou dikci právní normy týkající se poskytování zahraničního stravného, která nedává smysl (§ 170 odst. 3 zákoníku práce).

Rovněž je potřebné opravit tiskovou chybu, která by mohla změnit smysl ustanovení (§ 170 odst. 5 zákoníku práce).

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odstraňuje sémantickou nesprávnost (§ 183 odst. 4 zákoníku práce).

K bodu 78 (změna § 200)

Není důvod – tak jako je tomu na jiných místech zákoníku práce – nepřipustit možnost odchýlení se od ustanovení nejen v případě, kdy je tak dohodnuto, ale i tehdy, je-li to stanoveno vnitřním předpisem. To platí i o možnosti poskytnout náhradu mzdy nebo platu při uvolnění zaměstnance pro překážku v práci z důvodu obecného zájmu.

K bodům 80 a 85 (změny § 205 a 232)

Jde o legislativně technické zpřesnění § 205, neboť v něm uvedená překážka v práci má povahu zvýšení kvalifikace, takže rozsah pracovního volna s náhradou mzdy nebo platu je uveden v § 232. Pokud jde o § 232, sleduje se legislativně technické zpřesnění, aby z něho bylo patrné, v jaké výši má zaměstnanci náhrada mzdy nebo platu příslušet.

K bodům 81 až 83 (změna § 215 odst. 1 a 2)

Navrženou změnou se sleduje terminologický soulad s právem ES, proto se pojem „zdraví škodlivá“ vypouští. Okruh zaměstnanců, kteří mají právo na dodatkovou dovolenou, se nemění.

Zároveň se v § 215 odst. 2 písm. f) zákoníku práce – pokud jde o dodatkovou dovolenou – zabezpečuje soulad se zmocňovacím ustanovením podle § 215 odst. 3 zákoníku práce.

K bodu 84 (změna § 216 odst. 5)

Návrh vytyčuje obecný postup pro zaokrouhlování všech druhů dovolené.

K bodu 86 [změna § 232 odst. 1 písm. c) až e)]

K úpravě písmena c) dochází proto, že státními zkouškami podle § 53 zákona o vysokých školách mohou být pouze státní závěrečné zkoušky, státní rigorózní zkoušky a státní doktorské zkoušky. To znamená, že je třeba zrušit v písmenu c) část věty „nebo státní zkoušky v rámci programu uskutečňovaného vysokou školou“, neboť jde o státní zkoušky již uvedené v písmenu e).

V písmenu d) se upřesňuje, že jde o písemnou práci, kterou je zakončováno studium v programu celoživotního vzdělávání uskutečňovaném vysokou školou. Ze současného znění není zřejmé, o jakou závěrečnou zkoušku se jedná. Ustanovení je systematicky členěno podle vzdělání, jak na sebe navazuje. Dále se vypouští slova „rigorózní práce“ z toho důvodu, že není účelné zákonem stanovit povinnost zaměstnavatele poskytovat zaměstnanci pracovní volno s náhradou mzdy nebo platu v případě rigorózní práce. Vykonání rigorózní zkoušky k získání akademického titulu po absolvování magisterského studijního programu, jejíž součástí je rigorózní práce (§ 46 odst. 5 zákona o vysokých školách), nelze považovat za zvyšování kvalifikace ve smyslu § 231, neboť tím v převážné většině případů nedochází ke změně hodnoty kvalifikace.

V písmenu e) se upřesňuje, že se jedná o státní rigorózní zkoušku, kterou se ukončuje vysokoškolské studium v oblasti lékařství, veterinárního lékařství a hygieny, jak se uvádí v § 46 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, v platném znění.

K bodu 87 (změny § 240 odst. 2 a § 241 odst. 2)

V ustanoveních § 240 odst. 2 a § 241 odst. 2 zákoníku práce se navrhuje provést terminologickou úpravu, která vyplývá ze zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, který nabyl účinnosti od 1. 1. 2007.

K bodu 88 (změna § 241 odst. 3)

Podle návrhu bude zaměstnavateli zakázáno zaměstnávat těhotné zaměstnankyně prací přesčas, ale v případě zaměstnankyň a zaměstnanců pečujících o dítě mladší než 1 rok se bude moci zaměstnavatel o výkonu práce přesčas s nimi dohodnout.

K bodu 89 (změna § 268)

Zpřesněním právní úpravy se sleduje doplnění platnosti propadné (prekluzivní) lhůty nejen pro případy upravené v ustanovení § 267 odst. 2, ale i pokud jde o náhradu škody na zaměstnancem odložených věcech, které se obvykle do práce nenosí a za kterou odpovídá zaměstnavatel.

K bodu 90 (změna § 275)

Důvodem navržené změny je legislativně technické zpřesnění ve vztahu k části čtrnácté, hlavě I, dílu 1 zákoníku práce, kde je upravena odpovědnost zaměstnavatele za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání pro období od 1. 1. 2007 do doby nabytí účinnosti zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb.

K bodu 91 (změna § 276 odst. 3)

Změna představuje pojmové zpřesnění ve vztahu k zákonu č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

K bodům 92 a 93 [změna § 289 odst. 1 písm. b) a c)]

Navrhuje se provést pojmové zpřesnění ve vztahu k obchodnímu zákoníku.

K bodu 94 (změna § 299)

Do ustanovení § 299 zákoníku práce je potřebné promítnout rovněž dopad zákona č. 307/2006 Sb., o evropské družstevní společnosti, který nabyl účinnosti dnem 18. 8. 2006.

K bodu 96 [změna § 317 písm. b)]

Navrhovaným zpřesněním, ve vztahu k zaměstnancům, kteří na základě smlouvy nekonají práci na pracovišti zaměstnavatele, se sleduje vytvoření souladu se zmocňovacím ustanovením § 199 odst. 2 zákoníku práce, protože v daném případě se jedná výlučně o jiné důležité osobní překážky v práci [§ 317 písm. b) zákoníku práce].

K bodu 98 [změna § 319 odst. 1 písm. c)]

Navrhuje se provést technické zpřesnění vzhledem k tomu, že dosavadní minimální mzdové tarify byly nahrazeny nejnižší úrovní zaručené mzdy podle § 112 zákoníku práce.

K bodu 99 (změna § 330)

Do ustanovení § 330 zákoníku práce, které soustřeďuje případy, kdy dochází k zániku práva, bylo promítnuto doplnění § 268 o nový odstavec 3.

K bodu 100 (změna § 342 odst. 2)

Jde o legislativně technickou úpravu, kterou se sjednocují povinnosti zaměstnavatele a úřadu práce v případě vydávání potvrzení o zaměstnání.

K bodu 101 [změna § 346 písm. a)]

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 102 (změna § 347)

Je třeba upřesnit, kterým zaměstnancům, kteří jsou při práci vystaveni nepříznivým účinkům ionizujícího záření, přísluší dodatková dovolená. Bez tohoto upřesnění by dodatková dovolená příslušela všem zaměstnancům, neboť například plyn radon, který vysílá ionizující záření s nepříznivými účinky, je všudypřítomný. Tuto problematiku v minulosti upravovala vyhláška č. 75/1967 Sb., která byla zákoníkem práce k 1. lednu 2007 zrušena. Proto se navrhuje stanovit, že dodatková dovolená přísluší pouze radiačním pracovníkům kategorie A podle atomového zákona. Podle míry ohrožení zdraví se radiační pracovníci zařazují do kategorie A nebo kategorie B. Radiační pracovníci kategorie A jsou ti, kteří by mohli obdržet efektivní dávku vyšší než 6 mSv ročně nebo u kterých může dojít k překročení ekvivalentní dávky vyšší než 3/10 základních limitů ozáření. Jde o pracovníky podle § 16 odst. 2 vyhlášky č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně. Práce se zdroji ionizujícího záření vykonávané pracovníky kategorie A, zejména v kontrolovaných pásmech, klade na pracovníky vysoké požadavky jak z hlediska kvalifikace, tak z hlediska psychické náročnosti. Práce vykonávané těmito pracovníky jsou ve smyslu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně zdraví, pracemi druhé kategorie a pracemi rizikovými. Míra ohrožení zdraví ostatních zaměstnanců v oblasti radiační ochrany a jaderné bezpečnosti není tak vysoká a dodatková dovolená by měla být poskytována při stávajícím znění zákoníku práce prakticky všem zaměstnancům, i těm, jejichž práce je prací, ve smyslu zákona o ochraně zdraví, v kategorii první a míra rizika není tak vysoká a nejde o práci zvláště obtížnou. Proto se navrhuje specifikovat zaměstnance vystavené nepříznivým účinkům ionizujícího záření, kteří mají z důvodu zvláštní obtížnosti konané práce právo na dodatkovou dovolenou.

Zařazením výkladu pojmu „karanténa“ se zajišťuje soulad s předpisy o nemocenském pojištění. Pro účely zákoníku práce tak karanténa zahrnuje též taková mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku, kdy zaměstnanec nemůže konat práci a kdy mu náleží dávky nemocenského pojištění.

K bodu 104 (změna § 354 odst. 4)

Navrhuje se právní úpravu zjišťování průměrného výdělku při uplatnění konta pracovní doby zpřesnit tak, aby nejen stálou mzdu podle § 120 odst. 1 zákoníku práce, ale i ostatní mzdové složky bylo možno zjišťovat za delší časové období než předchozí kalendářní čtvrtletí. Jinak by totiž průměrný výdělek neodůvodněně kolísal a zaměstnanec by byl při poskytování náhrady mzdy nepřiměřeně poškozován nebo zvýhodňován.

K bodu 105 (změna § 363 odst. 1)

V § 363 odst. 1 jsou uvedeny právní normy, v nichž jsou obsaženy harmonizační úpravy vyplývající z práva Evropských společenství a Evropské unie.

Ustanovení § 79a, 84a a 90a zákoníku práce jsou harmonizačními ustanoveními, proto je třeba je promítnout, v upravené podobě, do § 363 odst. 1.

K bodu 106 (změna § 365)

Jde o legislativně technické zpřesnění, aby se vyloučila pochybnost o použití ustanovení příslušného zákona.

K bodu 107 (změna § 366 odst. 2)

Ustanovení je doplněno proto, aby nebylo pochybností, který ze zaměstnavatelů odpovídá za škodu způsobenou nemocí z povolání.

K bodům 108 až 110 (změna § 371 odst. 1, 3 a 4)

Z důvodu sjednocení terminologie a změn předpisů o důchodovém pojištění se provádí úprava v odstavcích 1 a 3. Dále se navrhuje napravit technickou chybu v odstavci 4, ke které došlo při převzetí tohoto ustanovení z nařízení vlády č. 108/1994 Sb.

K bodům 111 a 119 (změny § 376 odst. 3, § 378 odst 2 a 390 odst. 2)

Navrhuje se provést legislativně technické zpřesnění, spočívající ve vložení slova „nařízením“, aby bylo z kontextu ustanovení zřejmé, že zvýšení může vláda provést nařízením vlády, tedy právním předpisem.

K bodu 112 (změna § 377 odst. 1)

Úprava náhrady nákladů na výživu pozůstalých způsobená pracovním úrazem nebo nemocí z povolání se návrhem zásadně nemění. Navrhuje se pouze zpřesnění v návaznosti na § 371 odst. 6.

K bodu 113 (změna § 377 odst. 2)

Výše náhrady nákladů na výživu pozůstalých se nemění. Návrh pouze zpřesňuje způsob poskytování předmětné náhrady

K bodu 114 (změna § 378 odst. 1)

Úprava výplaty jednorázového odškodnění vyjmenovaných pozůstalých, jestliže zaměstnanec v důsledku škody na zdraví zemřel, se zásadně nemění. Jde pouze o zpřesnění spočívající v tom, že bude výslovně potvrzeno, že jednorázové odškodnění ve výši 240 000 Kč bude příslušet i v případě, když se zaměstnancem žil v domácnosti jen jeden rodič.

K bodům 115 a 116 (změna § 380 odst. 1)

Navrhuje se provést zpřesnění definice pracovního úrazu a dále zpřesnění ve vztahu k § 366 odst. 1 zákoníku práce tak, aby nedocházelo k pochybnostem o příčinné souvislosti mezi pracovním úrazem nebo nemocí z povolání a plněním pracovních úkolů nebo přímou souvislostí s plněním pracovních úkolů.

K bodu 117 (změna § 382)

Navrhuje se, aby se ode dne navržené účinnosti předkládaného návrhu zákona do dne nabytí účinnosti právní úpravy úrazového pojištění zaměstnanců (zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců) při zjišťování průměrného výdělku pro účely náhrady škody na zdraví zaměstnance vycházelo z rozhodného období předchozího kalendářního roku, bude-li toto rozhodné období pro zaměstnance výhodnější.

K bodu 118 (změna § 388)

Ustanovení bylo gramaticky upraveno.

K bodu 120 (změna § 391)

Ustanovení bylo dáno do souladu se současně platnou terminologií školských právních předpisů, které namísto školy nebo školského zařízení používají pojem právnická osoba vykonávající činnost školy nebo školského zařízení. V souladu se školským zákonem byly terminologicky upraveny i názvy škol.

K čl. II

Ode dne nabytí účinnosti zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, se jím budou řídit rovněž pracovněprávní vztahy (pracovní poměry, dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, jakož i další pracovněprávní vztahy), které vzniknou přede dnem nabytí jeho účinnosti.

Očekávané právní jistotě účastníků pracovněprávních vztahů však odpovídá, aby se právní úkony učiněné přede dnem nabytí účinnosti navrženého zákona řídily zákoníkem práce, ve znění platném a účinném do dne nabytí účinnosti navrženého zákona, přestože právní účinky těmito právními úkony založené nastanou až po dni nabytí účinnosti navrženého zákona.

V zájmu právní jistoty a usměrnění postupu účastníků pracovněprávních vztahů se navrhuje výslovně stanovit ve vztahu ke změně v § 67 odst. 1 zákoníku práce jak se bude postupovat v případě práva na odstupné poskytnutého zaměstnanci při rozvázání pracovního poměru z důvodů uvedených v § 52 písm. d) zákoníku práce, jakož i v případě povinnosti zaměstnance vrátit odstupné, jestliže po skončení pracovního poměru začne u zaměstnavatele znovu pracovat v pracovním poměru, na základě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti ve vztahu ke změně v § 68 odst. 1 zákoníku práce.

Nastala-li příslušná právní skutečnost do dne nabytí účinnosti navržené změny zákoníku práce, bude se postupovat podle zákoníku práce ve znění platném a účinném přede dnem nabytí účinnosti jeho navržené změny.

K čl. III (změna zákona č. 309/2006 Sb.)

K bodu 2 (změna § 3 odst. 2)

Cílem navrhovaného ustanovení je zpřesnit transpozici práva Evropské unie národní právní úpravou. V článku 6 směrnice 92/57/EHS je stanoveno, že povinnost dodržování požadavků na zajištění pracoviště a pracovního prostředí se vztahuje na všechny zhotovitele (zaměstnavatele), kteří se podílejí na realizaci stavby.

K bodům 4 a 5 (změna § 11 odst. 1 a 3)

V případě novelizace § 11 odst. 1 a 3 se jedná o legislativně technická upřesnění stávajícího textu.

K bodu 6 (změna § 14 odst. 1)

Navrhovaná úprava je transpozičním upřesněním národní právní úpravy s právem Evropské unie. V článku 4 směrnice 92/57/EHS je stanoveno, že v přípravné fázi projektu musí být vzaty v úvahu obecné zásady zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci tak, aby mohly být během realizace stavby, na které působí více zhotovitelů, dodržovány. Během provádění stavby dochází k postupnému nástupu podnikatelských subjektů, které ne vždy působí na staveništi současně. Aby byly pokryty všechny situace koexistence více zhotovitelů stavby, byla dána přednost zobecnění textu.

K bodům 7 a 9 (změny § 20 a 21)

Novelizace je odůvodněna nutností provést legislativně technické změny s cílem zajistit pojmovou shodu v ustanoveních § 20 a 21.

K bodu 8 (změna § 20)

Účelem návrhu novelizace je odstranit absenci právní úpravy úhrady nákladů spojených s řízením o akreditaci, resp. s provedením zkoušky z odborné nebo zvláštní odborné způsobilosti a s vydáním dokladů o zkoušce. Náklady spojené s akreditací ponese osoba žádající o akreditaci, resp. uchazeč o vykonání zkoušky.

K čl. IV (změna zákona o inspekci práce)

K bodu 3 [změny § 17 odst. 1 písm. s) a § 30 odst. 1 písm. s)]

Navrhuje se doplnit do § 17 odst. 1 písm. s) a § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce, nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, a nařízení vlády č. 589/2006 Sb., kterým se stanoví

odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě, která nabyla účinnosti dnem 1. 1. 2007.

K čl. VI (změna služebního zákona)

K bodu 5 [změna § 125 odst. 1 písm. h)]

Jde o odstranění technického pochybení tak, aby se odkazovalo na správné ustanovení zákoníku práce, pokud jde o výkon kontroly odborovými organizacemi nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci; správně se má jednat o § 322 zákoníku práce.

K bodu 6 (změna § 147 odst. 3)

Změnou § 147 odst. 3 služebního zákona se sleduje sjednocení maximálně přípustné výše osobního příplatku pro státní zaměstnance s výší stanovenou v zákoníku práce pro zaměstnance v pracovním poměru. Jinak by docházelo k neodůvodněným disproporcím v neprospěch státních zaměstnanců, což by zakládalo ústavní nerovnost.

K bodu 8 (změna § 232)

Změna § 232 služebního zákona směřuje ke zpřesnění úpravy průměrného výdělku podle zákoníku práce, která je úpravou bez možnosti odchýlení se od ní.

K čl. VII a VIII (změna zákona č. 183/1994 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1994 a v roce 1995 a přechodné ustanovení k čl. VII)

Z ustanovení § 14 zákona č. 183/1994 Sb. vyplývá, že se pro stanovení výše náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti podle § 195 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. ode dne jeho účinnosti (od 1. 12. 1994) od invalidního nebo částečného invalidního důchodu odečte částka 220 Kč. Platí to i pro náhrady, jejichž výše byla stanovena před 1. prosincem 1994. Účelem tohoto ustanovení bylo, aby poškození, kteří pobírají invalidní nebo částečný invalidní důchod z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, a kterým celková výše tohoto důchodu ovlivňuje výši poskytované náhrady, nebyli poškozeni tím, že se jim částka 220 Kč nově zohlednila v celkové výši pobíraného důchodu (do účinnosti výše uvedeného zákona byla tato částka jako státní vyrovnávací příspěvek poskytována samostatně a tudíž se do výše důchodu nezapočítávala).

Postup stanovený ve vztahu k § 195 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. je nutné zachovat i při výpočtu náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti v případech výpočtu této náhrady, na kterou vzniklo právo podle § 371 zákoníku práce č. 262/2006 Sb.

Obdobně jako tomu bylo podle § 14 odst. 1 věty druhé zákona č. 183/1994 Sb., se navrhuje stanovit, že postup podle § 14 odst. 2 zákona č. 183/1994 Sb., ve znění navrhovaného zákona, se bude uplatňovat také ve vztahu k případům stanovení výše náhrady

za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, na kterou vzniklo právo přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona (čl. VIII).

K čl. IX (změna zákona o prevenci závažných havárií)

Navrhuje se upravit zákon o prevenci závažných havárií (č. 59/2006 Sb.), který nabyt účinnosti dnem 1. 6. 2006, v ustanovení § 27 písm. f) tak, aby kontrolu byly oprávněny vykonávat nejen Státní úřad inspekce práce, ale také oblastní inspektoráty práce, a to v návaznosti na § 3 odst. 3 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, stejně jako tomu bylo v ustanovení čl. IV zákona č. 253/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o inspekci práce [změna v té době účinného § 16 písm. f) zákona o prevenci závažných havárií (č. 353/1999 Sb.)].

K čl. X až XIV, XVI a XVII (změny zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., ve znění zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 72/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., ve znění zákona č. 585/2006 Sb. a zákona č. 308/2006 Sb.)

Navrhuje se zrušit dotčené právní úpravy v uvedených zákonech, které mění zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělků, ve znění pozdějších předpisů, které nový zákoník práce zrušuje, jakož i změnu zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

K čl. XV (změna zákona č. 179/2006 Sb.)

Zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání (č. 179/2006 Sb.), který nabyt účinnosti dnem 1. srpna 2007, odkazuje v § 12 odst. 3 o autorizovaném zástupci na ustanovení § 75 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů. Tento odkaz je potřebné nahradit odkazem na ustanovení § 304, které v zákoníku práce upravuje obdobnou problematiku.

K čl. XX (účinnost)

Navrhované úpravy by měly nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení navrhovaného zákona ve Sbírce zákonů, a to vzhledem k tomu, že jde převážně o změny, které mají technický a zpřesňující charakter.

V Praze dne 29. srpna 2007

předseda vlády
Ing. Mirek Topolánek, v.r.

ministr práce a sociálních věcí
RNDr. Petr Nečas, v.r.